

РЕШЕНИЕ

№ 389

гр. София, 09.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 3-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН, в закрито заседание на девети декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Стефан Илиев

Членове: Иванка Шкодрова
Калинка Г.ева

като разгледа докладваното от Иванка Шкодрова Въззивно наказателно дело от общ характер № 20211000600681 по описа за 2021 година

С Присъда №260007/20.01.2021год., постановена по н.о.х.дело №4328/2019год. по описа на СГС, НО, 24-ти състав, съдът е признал подсъдимия В. Д. А., род. на *****год. в гр.София, българин, български гражданин, със средно образование,неженен, безработен, неосъждан, с ЕГН:***** за виновен в това, че

- На 29.10.2018год., около 14,00ч. в гр.***, ж.к.“*****”, ул.“*****” №*, ет.*, ап.*, умишлено умъртвил Д. Г. М., ЕГН:***** като произвел два изстрела с огнестрелно оръжие – пистолет марка „Smith & Wesson“ мод. „SW9VE“, кал.9 мм, с №PBE7017 срещу нея, с което ѝ е причинил транзиторно/пронизващо/ огнестрелно нараняване с входна огнестрелна рана в областта на брадичката, с нараняване на меките тъкани в областта, тялото на долната челюст в дясно и завършващо с изходна огнестрелна рана по дясната странична повърхност на шията, като направлението на раневия канал, при изправено анатомично положение на главата е основно от ляво на дясно като съчетава компонентите отпред назад и отгоре надолу, произвеждайки изстрел от не близка дистанция, както и транзиторно /пронизващо/ огнестрелно нараняване с входна огнестрелна рана по лявата странична повърхност на шията, с нараняване на меките тъкани в областта, левия ръб на големия тилен отвор, мозъчното вещество, задната черепна ямка в дясно и завършващо с изходна огнестрелна рана в дясната слепоочно-тилна област на главата, като направлението на раневия канал, при изправено анатомично положение на тялото на главата е основно отляво надясно, като съчетава компонентите отпред назад и отдолу нагоре, произвеждайки изстрел от близка дестинация, поради което и на осн. чл.115 и чл.54 от НК, съдът го е осъдил на 15 години „Лишаване от свобода“,

- на 29.10.2018год., около 22,30ч. в гр.София, северно от първокласен път между с.Долни Богров и гр.София, в посока на движението гр.София и южно от автомагистрала „Хемус“, в едноетажна тухлена постройка, намираща се на седем метра от ограничителната мантиanela на посочения първокласен път и на петстотин метра от бензиностанция „ЕКО“ в посока от с.Долни Богров към гр.София, умишлено умъртвил родена дъщеря, малолетно лице, което се намира в безпомощно състояние - Н. В.А.а, ЕГН:*****, като произвел изстрел с огнестрелно оръжие – пистолет марка „Smith & Wesson“ мод. „SW9VE“, кал.9 мм, с №PBE7017 срещу нея, с което ѝ е причинил следните увреждания: едно пронизващо огнестрелно нараняване на главата с входна рана в лявата горно тилна задно слепоочна област на главата, с опушване и почерняване около раната, раневия канал през меката черепна покривка, черепния покрив на лявата задна слепоочно горно тилна част с почерняване на костта по външната костна пластинка, през твърдата мозъчна обвивка с почерняване на същата отвън, през лявата голямомозъчна хемисфера- теменен, слепоочен и челен дялове, предната черепна ямка вляво, лявата орбита и изход в областта на левия вътрешен очен ъгъл, с направление на раневия канал отзад напред, отляво надясно и леко отгоре надолу, отчетено при изправено анатомично положение на главата; многолинейно счупване на черепния покрив и основата в областта на задната черепна ямка; дифузен кръвоизлив под меките мозъчни обвивки на главния мозък и малкия мозък; кръв в мозъчните стомахчета; мозъчен отток; както и остра кръвозагуба, като деянието е осъществено от лице, извършило друго умишлено убийство по чл.115 от НК, за което не е постановена присъда, поради което и на основание чл.116, ал.1, т.3, предл.2, алт.2, т.4, предл.2, т.5 и т.12 във вр. чл.115 от НК и чл.54 от НК, съдът го е осъдил на 20 години „Лишаване от свобода“,

- на 29.10.2018год., около 19,30часа в гр.София, ж.к. „****“ 6, на последната спирка на автобусна линия №85, в таксиметров автомобил на „Сиви такси“, марка „Фолксваген Кади“, с неустановен регистрационен номер принудил П. И. П., ЕГН:*****, шофьор на таксиметровия автомобил, да извърши нещо, противно на волята му, а именно да му предаде мобилните си телефони, след което да го закара с таксиметровия автомобил в посока към автомагистрала „Люлин“, след това и в посока село Долни Богров, като употребил за това сила- нанесъл му удар в областта на тила с пистолет „Smith & Wesson“ мод. „SW9VE“, кал.9 мм, с №PBE7017 като произвел два изстрела с огнестрелно оръжие – пистолет марка „Smith & Wesson“ мод. „SW9VE“, кал.9 мм, с №PBE7017, както и заплашване – казал му „Ако изпълняваш това, което ти казвам, ще живееш“, като през това време държал дулото на пистолета опряно в шията му, поради което и на осн. чл.143, ал.1, предл.1, алт.1 и алт.2 и чл.54 от НК съдът го е осъдил на 1 година „Лишаване от свобода“.

Съдът е определил на осн. чл.23, ал.1 от НК и е наложил на подс.А. едно общо най-тежко наказание „Лишаване от свобода“ за срок от 20 години, което съгласно чл.57, ал.1, т.2, б.„а“ от ЗИНЗС следва да изтърпи при първоначален „Строг“ режим.

С присъдата, на осн. чл.59 от НК, съдът е зачел предварителното задържане на подс.А. за времето от 29.10.2018год. до влизане на присъдата в сила.

С присъдата, подс.В. Д. А. е осъден да заплати на В. П. М. и Г. Д. М., на всеки един от тях по 200 000лв., представляващи обезщетени за причинените им неимуществени вреди с престъпленията по чл.115 и чл.116, ал.1, т.3, предл.2, алт.2, т.4, предл.2, т.5 и т.12 от НК, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 29.10.2018год. до окончателното ѝ изплащане, както и направените по делото разноски, които са в размер на 1 750лв. за всеки един от двамата ищци, като съдът е отхвърлил исковете до пълния им размер за всеки един от двамата ищци до 250 000лв.

С оглед изхода на делото, подс. А. е бил осъден да заплати и направените разноски в наказателното производство – сумата в размер на 2 185лв., в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на СГС и представляващи направени такива в съдебното производство, както и държавната такса в размер на 16 000лв. върху уважената част на разгледаните в наказателното производство граждански искове и сумата в размер на 9 304,98лв. в полза на Републиканския бюджет по сметка на МВР, представляващи направени разноски в досъдебното производство по делото.

Против така постановената присъда, в частта относно размерът на наложените наказания, е постъпил протест от СГП и по изложените в същият съображения, се иска въззивната съдебна инстанция да постанови решение, с което да измени присъдата в протестираната ѝ част, като бъде увеличен размерът на наложено наказание до най-тежкото предвидено в закона – „Доживотен затвор без право на замяна“. Излагат се доводи, че първоинстанционният съд при определяне на размерът на наказанията по отношение на всяко едно от деянията не е отчел всички обстоятелства, имащи значения за това. Като такива се сочат професията „Охранител“ и изискващата се за заемането ѝ на по – висока психическа устойчивост, с преминаване на психологически тест, както и времевата продължителност между деянията. Според прокуратурата определеното общо наказание по реда на чл.23 от НК в размер на двадесет години “Лишаване от свобода“ не би постигнало целите, визиране в чл.36 от НК. В допълнението към него, се изтъкват още и наличието на множеството квалиифициращи признаци по обвинението по чл.116 от НК и характеристикните данни за дееца /завишена лична опасност на подсъдимия, основана на психологическите му профил и данните за личността/. Според прокуратурата, всичко това налага извода, че се касае за деяние особено тежко по смисъла на чл.38а, ал.2 от НК. Не на последно място се изтъква и от обемът на засегнатите правно защитени блага и общественият резонанс на престъплението. Във връзка с това е посочена и съответна съдебна практика - Решение №94/21.05.2019год. на ВКС по НД №273/19 на Второ НО, Решение №121/08.03.1999год. на ВКС по НД№582/1998год. на Второ НО. Доказателствени искания не се правят, както и не се и твърди че делото не е изяснено от фактическа страна. В протеста не се правят доказателствени искания.

Против присъдата, в частта относно размера на наложените наказания по повдигнатите обвинения, е постъпила въззивна жалба от процесуалния представител на частните обвинители и граждански ищци В. П. М. и Г. Д. М. – адв.И.И. от САК. Възражава се, че така наложените наказания не съответстват на целите, посочени в чл.36 от НК. Иска се

от въззивната инстанция да постанови решение, с което да измени присъдата в атакуваната ѝ част, като бъдат увеличени размерите на наложените наказания, съответно по чл.115 от НК на 20 години „Лишаване от свобода“, по чл.116 от НК на „Доживотен затвор без право на замяна“ и на осн. чл.23 от НК да бъде определено едно общо най-тежко наказание „Доживотен затвор без право на замяна“. Доказателствени искания не се правят.

Частната обвинителка В.М., на собствено основание е подала въззивна жалба, изразявайки несъгласие с наложеното наказание на подсъдимия и прави искане за налагане на тай-тежкото наказание – доживотен затвор без право на замяна. В направеното допълнение към жалбата, се развиват доводи че присъдата е необоснована, тъй като фактическите положения, приети от първоинстанционният съд не съответстват на събраните и проверени доказателства по делото, а оценката за достоверността или недостоверността на доказателствените средства е неправилна. Според жалбоподателката е налице и съществено нарушение на процесуалните правила, тъй като първоинстанционният съд е игнорирал /не е обсъдил/ някой от доказателствените материали по делото, позовавайки се в отделни моменти от фактическата обстановка единствено на обясненията на подсъдимия, които не могат да бъдат съпоставени и да установят твърденията на подсъдимия. В направените допълнения се твърди, че е налице и явна несправедливост на наложеното на подсъдимия А. наказание. В тази връзка се изразява несъгласие с мотивите, в които първоинстанционният съд е приел, че убийството на Д. М. е било извършено при кумулиран афект, което е смекчаващо опасността обстоятелство. Приетите самопризнания на подсъдимия, според жалбоподателката не изразяват разкаяние и съжаление за стореното, а само едно декларативно заявено съжаление. Доказателствени искания не са направени в жалбата на частната обвинителка, в същата не се и твърди неизяснена фактическа обстановка.

Защитата на подс.А. – адв. Б., в изразеното становище относно въззивния протест и въззивните жалби срещу присъдата, прави искане да бъдат оставени без уважение. Според него присъдата е правилна и законосъобразна, а наложеното наказание на подсъдимия за извършените престъпления, е справедливо. Според адв.Б., съдът е постановил присъдата си след задълбочено обсъждане на събраните по делото доказателства и са изложени аргументирани изводи по всички фактически обстоятелства. Неоснователни са твърденията в протеста, че е налице несъответствие на наказанието спрямо извършеното деяние съгласно чл.35, ал.3 от НК, тъй като СГС е взел в предвид всички обстоятелства имащи значение при индивидуализация на наказанието. Според защитата, изводите на съда, че подсъдимият не може да се квалифицира като непоправима личност и не се отличава като такъв с изключително негативни характеристики и с висока степен на обществена опасност, са обосновани въз основа на анализа на всички събрани в тази връзка доказателства. Неоснователността на жалбата на частните обвинители, също се извежда от подробния анализ на мотивите на присъдата относно отношението на подсъдимия А. към извършените деяния и не е налице погрешна и неправилна процесуална дейност на първоинстанционният съд при преценка на доказателствата.

Други възражения по постъпилите протест и жалби, не са били направени.

Присъдата в гражданската ѝ част не е обжалвана.

В пледоарията пред САС, представителят на АП-София поддържа протеста на СГП и направеното допълнение към него. Наличието на множеството съставомерни квалифициращи признаци по чл.116, ал.1 от НК, наред със завишената лична опасност на подсъдимия, основана на психологическия му профил и данните за личността, според прокуратурата налага изводът, че деянието се явява особено тежко по смисъла на чл.38а, ал.2 от НК. Размерът и видът на наказанието, определен с присъдата „Лишаване от свобода“ за срок от 20 години, не са съответни на визираните цели в чл.36, ал.1 от НК. Във връзка с изложеното, се изтъква че и жалбите на частните обвинители и граждански ищци са основателни.

В съдебно заседание пред въззивната инстанция, адв.И., повереник на частните обвинители и граждански ищци В. и Г.М. заявява, че поддържа подадената от него въззивна жалба срещу присъдата по изложените в същата съображения. Според него, присъдата е необоснована относно вида на наказанието, което е довело до неговата несправедливост. В подкрепа на становището си, излага фактите, които неправилно са били взети в предвид и не са ценени от СГС - публикуването от подсъдимия на две жалежки в социалната мрежа Фейсбук преди инкримнираната дата и показанията на св.А. А.а и св.М. М., на чиито показания съдът се е позовал в доказателствената маса; съдържанието на предсмъртното писмо, написано от подсъдимия, въз основа на което могат да се извлекат намеренията му за бъдещите му действия; хладнокръвното извършване на убийството на Д. М., с два изстрела, втория от упор; последователните и координирани действия след убийството на Д. М.; констатациите и заключението СППЕ относно подсъдимия и преценката дали същият разполага с ресурс да се поправи.

И другият повереник на частните обвинители и граждански ищци, адв. А., пледира на осн. чл.337, ал.2, т.1 във вр. чл.334, т.3 от НПК въззивният съд да постанови акт, с който да утежни наказателноотговорното положение на подс.А. като бъде изменен вида на наказанието от „Лишаване от свобода“ за срок от 20 години в „Доживотен затвор без замяна“ или „Доживотен затвор“. Според нея, дадените обяснения от подсъдимия през призмата на които СГС е направил доказателствения анализ, са единствено и само източник на защитна теза, тъй като не се подкрепят от събраните по делото доказателства, със специфичните особености, свързани с начина и механизма на осъществяване на деянието. Именно в тази връзка, според адв.А., мотивите на първоинстанционният съд търпят критика. В тази връзка се сочат и показанията на св.Т., св.И. К. и св.М. М., които нямат непосредствени впечатления за взаимоотношенията в младото семейство и за външна намеса от страна на св.М., за разлика от показанията на св.Н., СППЕ и показанията на предишните интимни партньорки на подсъдимия – св.М. А. и св.В. Б.. Въз основа на цитираните доказателства, според повереника, СГС е направил погрешен извод за наличие на съществуващо напрежение в отношенията на младото семейство, което да се дължи на намеса и вмешателство от страна на св.М. – майка на починалата Д. М.. В пледоарията се

прави анализ и на друга група свидетели – св.А.а, св.Е. М.а, св.Е. Н., психологичното изследване на личността и СПЕ на подсъдимия. Именно поради това и след проследяване на действията на подсъдимия в периода 25.10.2018год. – 29.10.2018год., може да се приеме, че се касае за наличието на двете изискуеми предпоставки от закона за определяне на наказание „Доживотен затвор“. Акцентираща се отново на спецификата на извършване на деянията – два изстрела по Д. М., в близост до малолетната му дъщеря, в следствие обстоятелството, че се измива от кръвта в банята на жилището, изхвърляне на мобилния си телефон, укриването и начина по който го прави, различният подход към хората с които се среща на инкриминираната дата. Според повереника, всичко това, говори за едно изключително балансирано поведение. Според адв.А., обясненията на подсъдимия за обстоятелствата при залавянето му, не се подкрепят на останалите доказателства, за да се кредитират същите и в частта относно причината поради която се е стигнало до прострелването на малолетната Н., момента на вземане на това решение и причината за неуспешния опит за самоубийство. По така изложените обстоятелства, според повереника – адв.А., може да се изведат законовите предпоставки за наличие на изключителна тежест на престъплението и невъзможността подсъдимият да бъде поправен с налагане на наказание „Лишаване от свобода“.

Защитата на подс.А. – адв.Ш., в пледоарията си, прави искане въззивната инстанция да потвърди първоинстанционната присъда, тъй като СГС е изяснил вярно фактическата обстановка по делото, въз основа на която е направил верни правни изводи във връзка с вида и размера на наказанието. Прави се анализ на доказателствата, при което защитата извлича като основна причина за извършване на деянията на подс.А. взаимоотношенията с пострадалата Д. М. и нейните родители, което правилно и законосъобразно е било ценено от първоинстанционният съд. Отхвърлят се като неоснователни доводите на поверениците на частните обвинители, че СГС безкритично е дал вяра на обясненията на подсъдимия, ценейки ги в тяхната цялост. Според защитата, обясненията на подсъдимия за това, че не е бил одобряван от родителите на пострадалата Д. М. и вмешателството им в съвместния им живот, се подкрепят от показанията на св.А. Т., св.Е. Н., св.И. К., св.М. М., св.Т. Н.. Именно съпротивата на св.В. и Г.М. срещу връзката на дъщеря им Д. с подс.А., правилно е била възприета от първоинстанционния съд като причина за цялостното поведение във връзка със забременяването на Д. - аборта, последвалите инвитро процедури и последващата бременност, разразилия се скандал за това и изнасянето им да живеят в къщата на родителите на подс.А., в с.***. Защитата прави анализ на последващите събития и срещи между двете семейства, които според нея, доказателствата изграждат една изнервяща обстановка, свързана с нескончаеми претенции – апартамента, в който живеели младите, фамилията на детето. Оспорва се твърдението на поверениците на частните обвинители относно разстоянието от което са възпроизведени изстрелите по Д., с позоваването им на заключението на вещите лица. Според защитата, подс.А., същият е бил изключително грижовен баща, а любовта му към Н. била изключително силна. Тези силни чувства са пораждали страх у подсъдимия, че няма да може да осъществява контакти с дъщеря си и е довело до кумулиран афект, чиито пусков механизъм е могло да бъде и незначително

отрицателно въздействие. След прострелването на Д., според защитата, подс.А. е искал да спаси дъщеря си и извършените хаотични движения не навеждат на извод за планирани действия. Според защитата, не са налице изискванията за определяне на друг вид наказание, а именно „Доживотен затвор“, тъй като се касае за млад човек, направени чистосърдечни самопризнания, изразеното съжаление за случилото се, трудовете му навици, добрите характеристични данни. При тези съображения, изтъквайки не на последно място, че се касае за наличие на кумулиран афект, при който в момента на шума и светлините на приближаващите полицейски коли, послужили като отключващият фактор и довел до възпроизвеждане на изстрел в малолетната му дъщеря Н., с последващ изстрел у себе си, защитата pledira за потвърждаване на присъдата, тъй като не са налице основания за изменение на вида на наложеното наказание по чл.116 от НК.

Другият защитник на подс.А. – адв. Б. pledira също за оставяне на протеста и жалбите на частните обвинители без уважение, като въззивната инстанция потвърди присъдата като правилна и законосъобразна, по изложените съображения в становището си.

Подс.А., в предоставеното му право на лична защита, заявява че подкрепя казаното от защитниците си. Твърди, че не е посягал на пострадалата Д. М. и че е бил либерален към нея. Заявява, че никога не е искал и не е подавал искане за издаване на разрешение за носене на лично оръжие. Изразява съжаление за случилото се, че изпитва болка всеки ден и е наказал всичките – себе си, семейството си, св.Н., може да се каже и сем.М..

В последната си дума подсъдимият В. Д. А. заявява, че единственото нещо, което иска от апелативния съд е да накаже справедливо всички виновни.

Съдът, като прецени изложените в протеста и жалбите доводи и след като провери изцяло правилността на проверявания съдебен акт, в съответствие с изискванията на чл.314 от НПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Първостепенният съд е провел законосъобразно съдебно производство, събрал е доказателства, чрез които всестранно и изцяло е изяснил фактическата обстановка по делото, като задълбочено и обосновано е изложил своите фактически изводи. В хода на съдебното следствие, съдът е приобщи по предвидения за това ред множество доказателства и доказателствени средства. В мотивите на атакувания съдебен акт първоинстанционният съд е изложил възприетата от него фактическа обстановка по делото и направените въз основа на нея правни изводи.

Във въззивната инстанция бе допуснат преразпит на вещите лица по КСППЕ и проведено въззивно съдебно следствие. Други доказателства на бяха събирани.

Безспорно е установено, че подсъдимият В. Д. А. е роден на *****г. в гр. София, живее в гр.***, ж.к. “****“ №***, вх. “**“, ет. *, а.**, българин, български гражданин, неженен, със средно образование, неосъждан, с ЕГН:*****.

През 2011год. е завършил средното си образование в Професионална гимназия по аудио-видео и телекомуникации „А.С. Попов“ гр.София /л.57, т.5 от ДП/ и започнал да учи

висше образование в Международното бизнес училище в Ботевград, дистанционна форма на обучение, като е прекъснал обучението си.

През 2013год. е завършил квалификационен курс за професионално обучение по програма „Минимум“ за първоначално обучение на охранители, професия „Охранител“, специалност „Физическа охрана на обекти“, проведено в Центъра за професионално обучение към „СОТ – сигнално охранителна техника“ ЕООД гр.София. За завършеното професионално обучение е било издадено Удостоверение с рег.№0947/01.11.2013год. /л.58, т.5 от ДП/.

Между подс.А. и „СОТ – сигнално охранителна дейност“ ЕООД, представлявано от П. В. е сключен Трудов договор № 1558/ 06.11.2013год. /л.37, т.5 от ДП/. Подсъдимият бил назначен на длъжност „Патрул, служби за сигурност“ с код НКП 54144003, след като бил извършен и OSB тест за оценка на охранители /л.55-56, т.5 от ДП/. Съобразно посочения тест, рискът от инциденти е оценен като среден, но стойностите били към долната граница. Съвместимостта с работата е оценена в средните стойности, но по – близка към границата с високите. За лоялността е прието, че не е склонен да сменя често местоработата си. По време на трудовия си стаж, подс.А. е бил атестиран два пъти – Атестационна карта от 03.04.2015год. /л.27, т.5 от ДП/ и Атестационна карта от 19.05.2014год. /л.28, т.5 от ДП/, като му е била дадена отлична оценка за притежаваните качества и служебна подготовка за длъжността. Подс. А. е бил назначен в един мобилен охранителен екип със св. И. К., който е оценил положително изпълнението му на служебните задължения.

Подс.А. е завършил курс „Боравене с огнестрелно оръжие и боеприпаси“ и е положил успешно изпит за това, съгласно Протокол №62-31/2013год. за което му е било издадено Удостоверение №3557 на СДВР /л.59, т.5 от ДП/ На 30.07.2014 год. подс.А. е придобил огнестрелно оръжие – пистолет марка „Smith & Wesson“, модел „SW9VE“, калибър 9x10, №РВЕ7017, закупено въз основа на Разрешение за придобиване на огнестрелно оръжие и боеприпасите за тях на физическо лице №20140054862/07.07.2014год., издадено от 05 РУП-СДВР, със срок на действие от 05.07.2014год. – 04.10.2014год. На 21.10.2014год. на подс.А. е било издадено Удостоверение за носене, употреба и съхранение на огнестрелно оръжие на физически лица №20140076701, със срок на действие от 21.10.2014год. до 20.10.2019год. Именно в този период, преди да му бъде издадено Удостоверение за носене, употреба и съхранение на огнестрелно оръжие, на подс.А. било издадено Наказателно постановление №1539/28.08.2014год. за нарушение на чл.189, ал.1 от ЗОБВВПИ му е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 500 лв., тъй като при извършена полицейска проверка на 03.08.2014год. в гр.Бухово, е установено, че лицето носи в себе си пистолет марка „Smith & Wesson“, модел „SW9VE“, калибър 9x10, №РВЕ7017 и два броя пълнители към него, 11 броя боеприпаси 9x19, без да има издадено надлежно разрешително за носене на късо огнестрелно оръжие. /л.37, т.6 от ДП/. Поводът за посещението в града, според дадените обяснения от подсъдимия бил, за да се види със своя братовчедка и приятелка.

През лятото на 2015год. подс.А. се запознал с пострадалата Д. Г. М., с

ЕГН:*****, чрез социалната мрежа „Фейсбук“, а в следствие започнали и интимна връзка. Родителите на Д. – свидетелите В. и Г.М., се запознали с подсъдимия, но не останали с добри впечатления от него и си позволявали да се намесват в техните взаимоотношения. През 2016год. подс.А. и пострадалата Д. М. решили да имат деца и предприели действия по този въпрос. Подсъдимият предложил на приятелката си да сключат граждански брак, но св.В.М. се намесила и дала съвет да не избързват с това решение. В началото на 2017год., пострадалата Д. М. забременяла, за което събитие двамата бъдещи родители съобщили само на родителите на подсъдимия – св.Л. и Д. А.и. Пострадалата Д. М. съобщила за това събитие и на св.Н., нейна леля, с уговорката да не съобщава на родителите ѝ, тъй като се страхували от тяхната реакция. Едва в началото на м. май, свидетелите В. и Г.М., разбрали за бременността на дъщеря си. Последвалите разговори между младите и сем.М. били насочени преди всичко за отговорността, която следва да поемат като родители, включително и това, че следва да живеят като семейство, тъй като до този момент двамата не споделяли едно жилище. Разговорът завършил със скандал, като подсъдимият и пострадалата Д. напуснали домът на сем.М. и в продължение на един месец св.М. не поддържала контакти с дъщеря си.

Междувременно, подсъдимият и Д. М. отишли да живеят в с.***, където родителите на В.А. имали къща. Там останали до момента, в който бил довършен ремонтът на жилището, собственост на Д. и намиращо се в гр.***, район „***“, ул. „****“ №*, ет. *, ап. * /НА №60, том 1, рег.№781, дело №58/2015год. на нотариус рег.№031 с район на действие гр.София – л.141, т.6 от ДП/. На *****год. в МБАЛ „Надежда“, се родила дъщеря им - Н. В.А.а, с ЕГН:*****. Детето било записано с фамилното име на баща си – подс.А., за което имало в известна степен неразбирателство, но впоследствие детето било записано с фамилното име на подсъдимия. Разходите за престоя в болницата и раждането били заплатени от майката на пострадалата Д. М. – св.В.М..

След раждането на Н., двамата родители изпитвали финансови затруднения, започнали по – чести скандали между тях от една страна и от друга между подсъдимия и родителите на Д.. Към инкриминираните дати, така посочените взаимоотношения били изключително лоши. Рожденият ден на Н. - *****год., бил отпразнуван от Д. М. и подс.А., в компания на родителите на подсъдимия – свидетелите Д. и Л. А.и и техни приятели – свидетелите Р. И.а, Е. Д. и неустановено лице. Родителите на Д. – свидетелите В. и Г.М. били на екскурзия в Египет /до 28.10.2018год./ и поради тази причина не присъствали на тържеството.

На 25.10.2018год. възникнал отново скандал между подсъдимия и пострадалата Д., в развоя на който била ударена и дъщеря им – Н., с хвърлен телефон от Д.. Подсъдимият се ядосал, счупил телефона на пострадалата Д. и ѝ посегнал. След този скандал, пострадалата Д. взела решение за раздяла с подсъдимия, заявила че иска да си събере вещите и да напусне жилището. За инцидента били уведомени сем. М., чрез текстово съобщение, изпратено през платформата „Месинджър“ от дъщеля си. Св. М. се притеснила от прочетеното, поради което се обадила на св.А. Т. да провери какво се случва с дъщеря ѝ. Посоченият свидетел

посетил жилището на ул. "*****" №* ж.к. *** и установил, че подсъдимият вече е събрал и изнася багажа си. Преди тръгването си, единствено и само е изявил желание да види дъщеря си, която в този момент спяла. Пострадалата Д. му позволила, след което подсъдимият оставил ключовете от апартамента и напуснал жилището.

На следващия ден, пострадалата Д. М. се обърнала към своя съседка – св. И. П., работеща като адвокатски сътрудник, като изявила желание за съдействие във връзка с извънсъдебно уреждане на въпроси относно взаимоотношенията на двамата родители - подсъдимия и тя спрямо дъщеря им Н., като разказала обстоятелствата, довели до решението за раздяла. Всичко това, в последствие било предадено от св.П. на нейния работодател - св.А. Ч. и същата поела случая. Същият ден – 26.10.2018год., подс.А. посетил пострадалата Д. в жилището ѝ, носейки ѝ цветя и поискал да влезе, за да разговарят. Бил допуснат в жилището от нея, като в разговора си същата споделила, че е предприела стъпки относно начина на упражняване на родителските права по отношение на малолетната им дъщеря Н.. На това изявление, подс.А. не реагирал и след като си поиграл с Н., си тръгнал. При пострадалата Д. дошла в по – късен момент св.Т. Н., която останала и за през нощта.

Подсъдимият посетил двете пострадали в жилището и на следващия ден – 27.10.2018год., като посещението му минало без какъвто и да е конфликт. Отново за през нощта, при пострадалите останала св.Н..

В неделя, 28.10.2018год., подс.А. бил на работа за времето от 07,15ч. до 19,15часа. След приключване на работния ден, подс.А., заедно с баща си – св.Д. А. посетили жилището на Д. М., където се срещнали с нея и баща ѝ – св.Г. М.. Срещата протекла с напрежение, а в последствие подсъдимият и баща му напуснали апартамента, а св.М. сменил бравата на входната врата на жилището.

Ново посещение от подсъдимият имало и на следващия ден – 29.10.2018год. около 14,00часа. У себе си подсъдимият носел законно притежаваното от него огнестрелно оръжие - пистолет марка „Smith & Wesson“, модел „SW9VE“, калибър 9х10, №PBE7017. Докато подсъдимият държал в ръце дъщеря си Н., пострадалата Д. М. започнала да събира устройствата на „М-Тел“ рутера и други вещи на подсъдимия. Възникнал скандал, при което малолетната Н. била издърпана от майка си – Д. М., от ръцете на баща ѝ – подс.А.. Малката се разплакала. Подсъдимият нанесъл няколко удара с юмрук в областта на главата и тялото на Д. М., извадил от чантичката си носеният от него пистолет и произвел два изстрела, насочени към главата на Д. М., от различно разстояние: по-близко и по-далечно. След като Д. М. била простреляна в областта на брадичката, в долната челюст и на лявата странична повърхност на шията, паднала на пода. Подсъдимият взел дъщеря си и напуснал жилището, взимайки в себе си пистолета и оставяйки чантата с документите си. Двамата посетили намиращият се наблизо Северен парк.

От съвкупния анализ на заключенията на трите видео-технически експертизи, /протокол № 5-Ф/2019, протокол № 7-Ф/2019 и протокол № 14- Ф/2019 г./, се установява, че лицето, заснето на предадените за изследване видео записи, е подсъдимият В.А.. Записите са от различни ъгли от входа на жилищния блок, където живеела Д. М.. Видно от експертните

заклучения събитията на инкриминирания ден, довели до леталния изход на подсъдимата, се развили в изключително кратък период от време - в рамките на около 6 минути, след което подсъдимият избягал заедно с дъщеря си Н.. В следствие, подсъдимият изхвърлил ползваният от него мобилен апарат марка „Самсунг“ в кошче за боклук, на алея в посока езерото към Слънчевия часовник и на около 50 метра от последния, от където в следствие е бил намерен от св.К. С. и предаден доброволно на разследващите органи.

След като напуснали Северния парк, около 15,30-16,00 часа подсъдимия завел дъщеря си Н. в заведение за обществено хранене в кв. „Илиенци“. Нахранил я със супа, а за себе си поръчал бира. За престоят му там свидетелства Г. В., пред която подсъдимият заявил, че очаква жена си, тъй като били на гости, тя била с колата и ги е оставила за малко.

Подсъдимият напуснал заведението, заедно с дъщеря си Н., без да заплати сметкана и около 17,00 часа спрял на автостоп лек автомобил марка „Форд“, модел „Фиеста“ с рег. №*****, управляван от св.Г. К.. След първоначалната му молба към свидетелката да го остави някъде из града, както и след отправено запитване към него къде точно, подсъдимият конкретизирал, че желае да бъде оставен с дъщеря си Н. в ж.к. „****“. След като около 19,00 часа бил оставен от св.К. в посочения квартал, подсъдимият ангажирал таксиметров автомобил марка „Фолксваген“ модел „Кади“, управляван от св.П. П., качвайки в него и дъщеря си – пострадалата Н.. На шофьора задал дестинация кв. „Надежда“, като пътя минавал по ул. „****“ и местонахождението на апартамента на пострадалата Д.. В района имало полицейски автомобили и ограничителни полицейски ленти. Таксиметровият автомобил подминал въпросната жилищна кооперация, стигнал до последната спирка на автобусна линия №85 и св.П. спрял, тъй като свършвал жилищния район. Подсъдимият извадил носения в себе си пистолет марка „Smith & Wesson“, модел „SW9VE“, калибър 9x10, №РВЕ7017, с него ударил св.П. в тила, заявявайки „Ако изпълняваш това, което ти казвам, ще живееш“. Подсъдимият опрял дулото на пистолета в тила на св.П., принудил го да му даде мобилните си телефони и да го закара в посока автомагистрала Люлин, тъй като искал да пътува посока София – Благоевград. Намерението му е било да се самоубие, скачайки от някой висок мост. В последвалия разговор между двамата, св.П. се опитал да го разубеди с мотива, че трябва да се грижи за детето с него, че няма платена винетна такса за движение по автомагистралата. След последния аргумент, подсъдимият пожелал да бъдат закарани с дъщеря му посока с. Долни Богров. Пострадалата Н. започнала да плаче, а подсъдимият прибрал пистолета си и върнал телефоните на св.П.. Около 20,00 часа, били в района на с. Долни Богров, при бензиностанция ЕКО, когато подсъдимият пожелал да слезе и напуснал автомобила с пострадалата Н., без да плати. Установил се в едноетажна тухлена постройка, намираща се на седем метра от ограничителната мантинела на първокласен път с. Долни Богров и гр. София, южно на автомагистрала Хемус и на петстотин метра след бензиностанция ЕКО.

В следобедните часове на 29.10.2018 год., св.М. тъй като не успяла да се свърже с дъщеря си Д., посетила апартамента на ул. „****“ №*, ж.к. *** *. Никой не се отзовал на позвъняванията, при опита да отключи входната врата на апартамента, установила че в

ключалката, от вътрешната страна има ключ. Последвало обаждане до съпруга ѝ – св.М., който също пристигнал на място. Към тях се присъединила и св. И. П.. След неуспешни опити отново да отворят вратата на жилището, св.М. с помощта на инструменти, предоставени му от св.П., успял да отвори входната врата. При влизането си в жилището, свидетелите установили че Д. М. лежи на земята, обляна в кръв. Св.В. М. взела една кърпа и започнала да притиска раната. Св.Г.М. констатирал, че дъщеря им Д. е мъртва. В жилището липсвала и малолетната им внучка –Н.. Бил подаден сигнал на телефон 112 и започнало издирването на детето и на подс.А..

Местонахождението на подсъдимия и малолетната Н. било локализирано от органите на полицията след проведени оперативно издирвателни мероприятия. Започнало претърсване на района. Подсъдимият спял и при пристигането на полицейските автомобили се събудил от шума и решил да убие дъщеря си, след което да се самоубие. Според подсъдимия А., Н. не трябвало да бъде отглеждана от родителите на майка ѝ Д. М. – св.Г. и В. М.. В изпълнение на взетото решение, подсъдимият държейки Н. с лявата си ръка, с пистолет марка „Smith & Wesson“, модел „SW9VE“, калибър 9х10, №РВЕ7017 в дясната, възпроизвел изстрел в главата ѝ. Последвало насочване на оръжието към главата, с опиране на дулото и последващ изстрел. Прострелването било неуспешно, подсъдимият изпуснал оръжието и не успял да го намери. Пристигането на полицейският автомобил до постройката, където бил подсъдимият и пострадалата Н., съвпаднал с възпроизведените изстрели. Автомобилът бил спрял, а полицейският екип се насочил към постройката. Подс. А. се отзовал на призивите на полицейските служители да излезе и да се предаде. Излизайки от порутената постройка, вървейки с дъщеря си Н. в ръце, подс.А. се спънал от неравност в терена – канавка, паднал по очи. Подсъдимият получил конвулсии, а тялото му треперело. Пристигналият екип на спешна помощ, транспортирал двамата до болница. Въпреки оказаната медицинска помощ, пострадалата Н. починала в резултат на нанесената от подсъдимия огнестрелна рана.

На двете местопроизшествия били извършени огледи, с изземване на съответните следи и веществени доказателства, включително от апартамента на ул. “****” били иззети документи на подс.А. и лични негови вещи, два броя гилзи, а от сградата до първокласния път – два броя гилзи, пистолет марка „Smith & Wesson“, модел „SW9VE“, калибър 9х10, №РВЕ7017, в едно с един броя патрон в цевта и шест броя патрони в пълнителя. По повод намерения пистолет, използван от подсъдимия и при двете деяния, са приложени съответните документи във връзка с разрешителните за закупуване на оръжието и неговото носене. Подсъдимият не е осъждан за деяния по НК, като е налице административно наказание - влязло в сила НП за неправомерно носене на оръжието.

Видно от заключението на изготвената в хода на досъдебното производство СМЕ на труп №704/2018год. касателно Д. Г. М., същата е получила следните травматични наранявания и увреждания: 1/ транзиторно /пронизващо/ огнестрелно нараняване с входна огнестрелна рана в областта на брадичката, с нараняване на меките тъкани в областта, тялото на долната челюст вдясно и завършващо с изходна огнестрелна рана по дясната

странична повърхност на шията. Направлението на раневия канал, при изправено анатомично положение на главата, е основно отляво надясно, като съчетава компонентите отпред назад и отгоре надолу. Морфологичният вид на входното огнестрелно нараняване дава основание за извода, че се касае за изстрел от не близка дистанция. 2/ транзиторно /пронизващо/ огнестрелно нараняване с входна огнестрелна рана по лявата странична повърхност на шията, с нараняване на меките тъкани в областта, левия ръб на големия тилен отвор, мозъчното вещество, задната черепна ямка вдясно и завършва с изходна огнестрелна рана в дясната слепоочно-тилна област на главата. Направлението на раневия канал, при изправено анатомично положение на тялото и главата, е основно отляво надясно, като съчетава компонентите отпред назад и отдолу нагоре. Морфологичният вид на входното огнестрелно нараняване по лявата странична повърхност на шията, с наличието на следи от действието на допълнителните фактори и наличието на т.нар. „барутен татуаж“ дава основание за извода, че се касае за изстрел от близка дистанция, 3/ кръвонасядане на горния клепач на дясно око, охлузване по предната повърхност на гръдния кош по проекция на лява ключица, кръвонасядане с давност на дясната мишница и ляво бедро. 4/белези на остра кръвозагуба - оскъдни посмъртни петна, анемия на трупа и вътрешните органи, малокръвна слезка.

Смъртта на Д. М., според заключението на вещите лица, се дължи на транзиторното огнестрелно нараняване, със засягане на главния мозък, по хода на раневия канал /изстрела от близка дистанция/.

Според извършените експертизи и дадени заключения, е установено че пострадалата Д. М. непосредствено преди смъртта си не е била под влиянието на етилов алкохол, други летливи редуциращи вещества, алкалоиди /синтетични и опиевидни наркотични вещества/, барбитурати, салицилати, бета-блокери, фенотиазинови, бензодиазепинови и имипраминови лекарствени средства, морфин, кокаин, амфетамин, тетрахидроканабиноли и метадон и такива не се установяват в кръвта и урината, иззети от трупа на Д. М. /СХЕ №А-599/2018год. и СХЕ №545/2018г./.

В производството по делото е прието заключението на изготвената в досъдебното производство СМЕ на труп №61/2018год. на Н. В.А.а. Вещите лица са установили следните увреждания и наранявания:1/ Едно пронизващо огнестрелно нараняване на главата, с входна рана в лявата горно тилно задно слепоочна област на главата, с опушване и почерняване около раната, раневи канал през меката черепна покривка, черепния покрив в лявата задно слепоочно горно тилна част с почерняване на костта по външната костна платинка, през твърдата мозъчна обвивка с почерняване на същата отвън, през лявата голямомозъчна хемисфера-теменен, слепоочен и челен дялове, предната черепна ямка в ляво, лявата орбита и ицход в областта на левия вътрешен очен ъгъл;с направление на раневия канал отзад напред, отляво надясно и леко отгоре надолу, очертана при изправено анатомично положение на главата. 2/ Многолинейно счупване на костите на черепния покрив и основата в областта на задната черепна ямка; двуфазен кръвоизлив на меките мозъчни обвивки на главния мозък и малкия мозък; кръв в мозъчните стомахчета; мозъчен оток; белези на остра

кръвозагуба-бледи оскъдни посмъртни петна, бледи вътрешни органи.

Според заключението на вещите лица, смъртта на Н. В.А.а е настъпила в резултат на огнестрелно нараняване на главата, с увреждане на главния мозък и развитие на остра кръвозагуба. Установеното нараняване е в резултат на един изстрел с огнестрелно оръжие, с направление на изстрела отзад напред, отляво надясно и леко отгоре надолу, отчетен при изправено анатомчно положение на главата на Н. В.А.а. В предвид констатираното опушване и почерняване на ръба на раната в тилно слепоочната област на главата, според вещите лица може да се направи заключение, че това е входната рана и се касае за изстрел от много близко разстояние, почти от упор. По своята медико-биологична характеристика, установеното при Н. А.а огнестрелно нараняване, е причинило на пострадалата постоянно общо разстройство на здравето, опасно за живота. След причиняване на нараняването, пострадалата е изпаднала в безсъзнателно състояние и не е изпитвала силни по интензивност болки и страдание.

От заключението на приетата СМЕ на подсъдимия А., се установява наличието на огнестрелна рана в дясната челна област на главата, охлузване и почерняване в областта на гърдите; разкъсване на тъпанчевата мембрана на дясното ухо; драскотини на корема; кръвонасядане на дясна длан; зачервяване на втори и трети пръсти на дясната ръка. Преценената от лекуващите лекари като огнестрелна рана на челото, се дължи на огнестрелно оръжие, като в предвид на морфологията, почерняването на горния ръб на дясната половина и това, че не са засегнати подлежащи структури, същата се дължи на тангенциално, повърхностно действие на проектил. Експертите сочат, че разкъсването на дясната тъпанчева мембрана е получено при изстрел, даден близко до дясното ухо от действието на газовете. Така получената рана е довела до временно разстройство на здравето, неопасно за живота. Наличието на почерняне и повърхностно изгаряне в границите на охлузването в областта на гръдния кош, е дало основание експертите да приемат, че същите са получени от допълнителни фактори на изстрел от съвсем близко разстояние. С оглед на криминалистичните данни и анализа на аутопсионната находка на простреляната Н., това може да е получено при държане на детето с лявата ръка и възпроизвеждане на изстрел в главата му, която е опряна на гръдния кош на подсъдимия. Според заключението, останалите травматични увреждания /одрасквания и зачервявания/ са били получени от действието на твърди тъпи предмети и такива с неравна контактуваща повърхност и като такива реализират медико-биологичния признак на болка и страдание.

Подсъдимият А. не се е намирал под въздействието на упойващи или психоактивни вещества, тъй като видно от заключението по приетата съдебнохимическата /токсикологична/ експертиза, вещите лица не са установили наличие на алкохол, наркотични/упойващи вещества или психоактивни медикаменти в изследваните кръвни проби, иззети от подс. А..

Намереният и иззет от второто местопрестъпление пистолет марка „Smith & Wesson“, модел „SW9VE“, калибър 9x10, №PBE7017, е бил предмет на изследване от страна на вещите лица по назначената съдебнобалистична експертиза /протокол №18/БАЛ-243/.

Заклучението е, че се касае за технически изправен, годен да произведе изстрел и представлява огнестрелно оръжие по смисъла на чл.4 от ЗОБВВПИ. Представените за изследване гилзи, общо 4 на брой, иззети съответно при извършените огледи на местопроизшествие както в гр.***, ж.к.***, част *, ул.“****“ №*, ет.1, ап.1 /2 бр./ и на района на едноетажна тухлена постройка, намираща се на седем метра от ограничителната мантинела, северно от първокласен път и на 500метра от бензиностанция ЕКО в посока от с.Долни Богров към гр.София и южно от автомагистрала „Хемус“ /2бр./, са части от патрони кал. 9х19мм, предназначени за стрелба с пистолети и картечни пистолети кал. 9х19мм, като гилзите са били стреляни с предоставения за изследване и посочен по – горе пистолет. Според посоченото заключение, предоставените иззети два броя куршуми – единият, иззет от пода на процесното жилище в гр.София и един, иззет от косата, в областта на тила на трупа на Д. Г. М., са части от патрони кал.9х19мм, предназначени за стрелба с пистолет и картечен пистолет кал.9х19мм. От посочената експертиза се установяват състава на капсулните микроследи по 3 бр. гилзи кал.9х19мм с надпис на дъното „S&B 9х19 08“, който е следния Pb/олово/, Sb(антимон), Ba(барий); състава на капсулните микроследи по 1 бр. гилза кал. 9х19 мм с надпис на дъното „S&B 9mm LUGER“ - Pb(олово), Sn(калай), Sb(антимон), Ba(барий). В отливката от цевта на пистолет „Smith & Wesson“, мод. „SW9VE“, кал. 9 мм, с № PBE 7017 са регистрирани капсулни микроследи със състав Pb, Sb, Ba, което указва, че с него е стреляно след последното му почистване.

От заключението на физико-химичната експертиза /протокол за извършена експертиза №18/ФЗХ-448/, се установява наличието на една капсулна микрочастица с непълен състав Pb(олово), Sn(калай), Sb(антимон) в пробата, иззета от раната на вътрешния ъгъл на лявото око на Н. В.А.а, която съответства по състава на гилзата с надпис на дъното „S&B 9mm LUGER“.

От заключението на физико-химичната експертиза /протокол за извършена експертиза №18/ФЗХ-450/, се установява, че не са били регистрирани капсулни микроследи в пробата, иззета от лявата ръка на Д. Г. М.. Такива са регистрирани в пробата, иззета от дясната ѝ ръка, а именно: четири капсулни микрочастици със състав – Pb/олово), Sn (калай), Sb(антимон), Ba(барий) и две с непълен състав - Pb(олово), Sn (калай), Sb (антимон), които съвпадат със състава на капсулните микрочастици по гилзата с надпис на дъното „S&B 9mm LUGER“.

От заключението на физико-химичната експертиза /протокол за извършена експертиза №18/ФЗХ-447/, се установява, че в пробата, иззета от лявата гръдна половина на В.А., са регистрирани над сто капсулни микрочастици със състави: Pb(олово), Sb(антимон), Ba(барий) и Pb(олово), Sn(калай), Sb(антимон), Ba(барий), като преобладават частиците с първия състав. Регистрирани са и частици с непълен състав: Pb(олово), Sn (калай), Sb(антимон). В пробата, иззета от дясната му гръдна половина, вещите лица са установили три капсулни микрочастици със състав: Pb(олово), Sb(антимон), Ba(барий); седем със състав: Pb(олово), Sn(калай), Sb(антимон) Ba(барий) и две с непълен състав: Pb(олово), Sn(калай), Sb(антимон). Така регистрираните капсулните микрочастици по лявата и дясната

гръдна половина, съвпадат по състав с тези, регистрирани по 4-те боря гилзи. Микрочастиците със състав Pb(олово), Sb(антимон), Ba(барий), установени по ръцете на В.А., също съвпадат по състав с тези, регистрирани в цевта на пистолета „Smith & Wesson”, мод. „SW9VE”, кал. 9 мм, с № PBE 7017.

От заключението на физико-химичната експертиза /протокол за извършена експертиза №18/ФЗХ-446/, се установява, че в пробата, иззета от лявата ръка на В.А., е регистрирана една капсулна микрочастица с непълен състав: Pb(олово), Sn(калай), Sb(антимон). В пробата, иззета от дясната му ръка са регистрирани две капсулни микрочастици със състав: Pb(олово), Sb(антимон), Ba(барий), една със състав: Pb(олово), Sn(калай), Sb(антимон), Ba(барий) и две с непълен състав: Pb(олово), Sn(калай), Sb(антимон). Експертите заключват, че така регистрираните капсулните микрочастици по ръцете на В.А., съвпадат по състав с тези, регистрирани по 4 бр. гилзи. Микрочастиците със състав Pb(олово), Sn(антимон), Ba(барий), установени по ръцете на В.А., съвпадат по състав с тези, регистрирани в цевта на пистолета „Smith & Wesson”, мод. „SW9VE”, кал. 9 мм, с № PBE 7017.

От заключението на съдебномедицинска експертиза по метода на ДНК профилиране /протокол за извършена експертиза №18/ДНК-562/, се установява наличието на смес на клетъчен материал по ръкохватка, спусък и спускова скоба и затворен блок на пистолет „Smith & Wesson”, мод. „SW9VE”, кал. 9 мм - еднаква, но в различно съотношение за трите обекта. Експертите са установили, че част от алелите в тази смес съвпадат с алелите от съответните локуси в ДНК профила на В. Д. А., а останалите - с алели от съответните локуси в профила на Н. В.А.а. В три от локусите и двата алела, а във всички останали по един от профилите на двете посочени лица се припокриват поради биологичното родство помежду им. Част от изследвания клетъчен материал по ръкохватка, спусък и спускова скоба и затворен блок на пистолет произхожда от В. Д. А., а останалото количество от неговата дъщеря Н. В.А.а.

От заключението на съдебномедицинска експертиза по метода на ДНК профилиране /протокол за извършена експертиза №18/ДНК-513/, се установява, че клетъчният материал по яка на бяла мъжка риза и кръв по розова детска дреха, по детски панталон, по детско розово боди и по бяла детска дреха произхожда от Н. В.А.а (ЕГН:*****). Експертите са установили друг ДНК профил за изследваната кръв по розова дамска блуза и по сини дънки, съвпадащ с този на Д. Г. М. (ЕГН *****), т.е. изследваната кръв по розова дамска блуза и по сини дънки произхожда от нея. Също така, експертите се установява, че за изследваната кръв по черен панталон и по връзка на дясна спортна обувка произхожда от В. Д. А. (ЕГН *****), а една част от изследвания биологичен материал по бяла мъжка риза (кръв и отривка в областта на подмишниците) произхожда съответно от Н. В.А.а, а останалата част/количество/ от В. Д. А..

От заключението на съдебномедицинска експертиза по метода на ДНК профилиране /протокол за извършена експертиза №18/ДНК-514/, се установява, че по-голямата част от изследвания клетъчен материал по ноктените изрези от дясна ръка на Д. Г. М. произхожда

от нея самата, като е установен и клетъчен материал, който може да произхожда от В. Д. А.. За изследвания клетъчен материал по ноктените изрезки от лявата ръка на Д. Г. М. е определен ДНК профил съвпадащ с профила на Д. М., определен в СМЕ №18/ДНК-513. Установените в част от локусите допълнителни алели със значително по-нисък интензитет не могат да бъдат интерпретирани, според вещите лица.

Видно от заключението съдебномедицинска експертиза по метода на ДНК профилиране /протокол за извършена експертиза № 19/ДНК-156/, за изследвания клетъчен материал - кръв по марлен тампон, предоставен за изследване в хартиена сгъвка с надпис „сифон душ кабина баня, 238-Б/19, 3“, е определен ДНК профил на лице от мъжки пол, който напълно съвпада с профила на В. Д. А..

От заключение на видео-техническата експертиза /протокол № 5- Ф/2019/, с обект на изследване флаш памет „San Disk“, 32 GB се установяват седем видео файла с разширение „mkv“. Във файл наименуван „1GSERVER_16. Parter Vhod [2018-10- 29T11 57 21 - 2018-10-29T14_02_22].mkv“ в интервала от 14:41:26 до 14:47:25 ч., се съдържат изображения на лице от мъжки пол, с тъмна къса коса, с часовник на китката на лявата ръка. Лицето е облечено със светла (бяла) риза, с тъмни (черни) копчета, обкантена с тъмни (черни) ивици по ръба на яката, вертикално покрай линията на закопчаването и на задната страна на ръкавите, при цепката на маншетите, с тъмен черен панталон, с колан и спортни обувки в син цвят с елементи, най-вероятно три успоредни линии, в червената гама, разположени от двете страни. При влизането на лицето в сградата не се забелязва да носи предмет наподобяващ оръжие (пистолет), вижда се черна чанта с три бели ивици и елемент, наподобяващ логото на марка „Адидас“, висеща на врата му. Лицето влиза в 14:41:26 ч. със загасена риза, минава покрай обектива на заснемащото устройство и влиза във вътрешността на сградата. В 14:47:20 ч., лицето, с разгасена риза, тичайки преминава покрай камерата, носещо в дясната си ръка малко дете. Не може да се види дали чантата е на врата му, и не се вижда да носи предмет наподобяващ оръжие (пистолет). Част от изображенията на лицето, са с потенциална идентификационна стойност и са годни за сравнително изследване.

От заключението на видео-техническата експертиза /протокол № 7- Ф/2019/, се установява, че обектът на изследване са били два оптични носителя. Първият от тях - оптичен носител с фабрични обозначения „DVD-R“, „Office 1 Superstore“, „4,7 GB“, с ръкописен текст „ул. *** 2 29.10.2018 06:00 - 19:30“, изписан със синьо мастило, съдържа папка „20181029“, с общо 1184 броя файла, 592 от които са снимкови, записани във формат JPEG и 592 са видео, записани във формат „MP4“. При извършеното изследване на файловете, вещите лица са установили, че снимковите файлове представляват начален кадър на всеки видео файл. Записите във видео файловете са без звук, изображенията са цветни и черно-бели (според осветеността), заснети с горен ракурс от едно устройство (камера б), разположена във вход на сграда. В кадър е отразена информация за дата, време на заснемане и идентификатор на заснемащото устройство, според която са заснети на дата 29.10.2018 г. Във видео файлове наименувани „Camera6_***

2_20181029130231_20181029130309_470677.mp4“ и „Camera6_*** 2_***

2_20181029130826_20181029130858_483773.mp4“, съответно в интервали от 13:02:38 до 13:02:58 ч. и от 13:08:42 до 13:02:58 ч., се съдържат изображения на лице от мъжки пол, с тъмна къса коса, с часовник на китката на лявата ръка. Лицето е облечено със светла (бяла) риза, с тъмни (черни) копчета, обкантена с тъмни (черни) ивици по ръба на яката, вертикално покрай линията на закопчаването и на задната страна на ръкавите, при цепката на маншетите, с тъмен черен панталон, с колан и спортни обувки в син цвят с елементи, най-вероятно три успоредни линии, в червената гама, разположени от двете страни. При влизането на лицето в сградата не се забелязва да носи предмет наподобяващ оръжие (пистолет), вижда се черна чанта с три бели ивици и елемент наподобяващ логото на марка „Адидас“, висеща на врата му. Лицето влиза със загасена риза, минава покрай обектива на заснемащото устройство и влиза във вътрешността на сградата. В 13:08:42 ч., лицето, с разгасена риза, тичайки преминава покрай камерата, носещо в дясната си ръка малко дете, а с лявата пипа външната страна на двата джоба на панталона си. Не се вижда чанта на врата му. и не се вижда да носи предмет наподобяващ оръжие (пистолет). Част от изображенията на лицето са годни за сравнително изследване, но не са годни за категорична лицева идентификация.

Вторият оптичен носител, постъпил за изследване - „DVD-R“, „Office 1 Superstore“, „4,7 GB“, съдържа общо 64 броя файла, 32 от тях са снимкови, записани във формат JPEG и 32 са видео, записани във формат „MP4“. При извършеното изследване на файловете, вещите лица са констатирани, че снимковите файлове представляват начален кадър всеки видео файл. Записите във видео файловете са без звук, изображенията са цветни и черно-бели (според осветеността), заснети с ракурс от две устройства (камера 2 и 3), разположени външно на сграда. В кадър е отразена информация за дата, време на заснемане и идентификатор на заснемащото устройство, според която са заснети на дата 29.10.2018 г. Във видео файлове наименувани „Camera2_*** К. Бели Дунав

К. 20181029135745_20181029140254_873685.шр4“, „Camera2_*** К. ***

К. 20181029140255_20181029140913_893720.шр4“ и „Camera3_Бели Дунав К. ***

К. 20181029140532_2018102914074_M465155.шр4“ съдържат изображения на лице най-вероятно от мъжки пол, с тъмна къса коса, облечено светла (бяла) риза и с тъмен панталон. В 13:58:11ч., на камера 2, се забелязва лицето да приближава към сградата. В 14:05:36 ч., на камера 2 и в 14:06:00ч., на камера 3 лицето, носещо в дясната си ръка малко дете, тичайки се отдалечава от сградата, по посока на парка, зад паркирани автомобили. Не се вижда дали лицето носи чанта или предмет наподобяващ оръжие (пистолет). Изображенията на лицето са негодни за сравнително изследване и лицева идентификация.

Видно от заключението на видео-техническата експертиза /протокол №14-Ф/2019г./, след извършеното съпоставително изследване на изображенията на лице от мъжки пол, носещо малко дете, съдържащи се в част от предоставените видео файлове от трите носителя на данни: Обект 1, в протокол №5-Ф/19 г. и Обект 1, в протокол №7-Ф/19 г., са установени множество сходства, достатъчни в своята съвкупност, въз основа на които

вещите лица, са стигнало до извод, че на изображенията е заснето едно и също лице. При извършеното лицево-идентификационно изследване на изображение на лицето от Обект 1, в протокол №5-Ф/19 г., с изображения от фотоснимките на лицето В. Д. А., ЕГН *****, от полицейска регистрация №6177 от 2018 г., експертите установяват, че е заснето едно и също лице.

Видно от заключението на съдебнотехническата експертиза /протокол за извършена експертиза № 2018/ИКУ-247/, обект на изследване са били мобилен апарат марка "SONY" модел XPER1A- C6903, с IMEI № 35977305-008754-2, мобилен апарат марка "Xiaomi" модел M1803E6G, с IMEI № 863605043878059, SIM карта на мобилен оператор "M-tel", с № 8935901187046081729, мобилен апарат марка "Coolpad" модел Coolpad E501, с IMEI-1: 866758025478682 и IMEI-2: № 866758025494135, мобилен апарат марка „SAMSUNG“ модел SM-N950F/DS, с IMEI-1: 353759/09/153193/3 и IMEI-2: №353760/09/153193/1, SIM карта на мобилен оператор "Telenor", с № 89359050000709333069, SIM карта на мобилен оператор "Telenor", с № 893 59050000106152823

1.мобилен апарат марка "SONY" модел XPER1A- C6903, с IMEI № 35977305- 008754-2 - Мобилният апарат при визуален оглед е технически изправен, има следи от удари и има пукнатина на екрана, липсват бутоните от лявата страна на апарата също така липсва капачето покриващо буксата за зареждане, не е нарушена целостта на корпуса му. При включване на апарата, апаратът заработва.

2. мобилен апарат марка "Xiaomi" модел M1803E6G, с IMEI № 863605043878059 - Мобилният апарат при визуален оглед е технически изправен, няма следи от удар и не е нарушена целостта на корпуса му. След зареждане на батерията и включване, апаратът заработва.

3.SIM карта на мобилен оператор "M-tel", с № 8935901187046081729

4.мобилен апарат марка "Coolpad" модел Coolpad E501, с IMEI-1: № 866758025478682 и IMEI-2: № 866758025494135 - Мобилният апарат при визуален оглед е технически изправен, няма следи от удар и не е нарушена целостта на корпуса му. При включване на апарата, апаратът заработва.

5. мобилен апарат марка „SAMSUNG“ модел SM-N950F/DS, с IMEI-1: 353759/09/153193/3 и IMEI-2: № 353760/09/153193/1 - Мобилният апарат при визуален оглед е технически изправен, няма следи от удар и не е нарушена целостта на корпуса му. При включване на апарата с поставена в него SIM карти, апаратът заработва

6.SIM карта на мобилен оператор "Telenor", с № 89359050000709333069

7.SIM карта на мобилен оператор "Telenor", с № 89359050000106152823. Мобилните апарати са технически изправни. В мобилните апарати, обекти на експертизата, не е инсталиран допълнителен софтуер, освен фабричния.

Видно от съдебнотехническа експертиза /протокол за извършена експертиза № 2019/ИКУ-072/, обект на изследване са били мобилен телефон марка „Asus”, модел Zenfone 4 Max (ZC520KL) X00HD, IMEI1 №354343093588107 и IMEI2 №354343093588115, Мобилен

телефон марка „Asus”, модел Zenfone 4 Max (ZC520KL) X00E1D, IMEI1 №354343093586580 и IMEI2 №354343093586598; Мултимедийна карта- памет марка „SACCO“, модел "MicroSD", тип "MMC", с обем 8 GB, със сериен № CYC015GA213.

- мобилен телефон марка „Asus”, Zenfone 4 Max (ZC520KL) X00HD, с IMEI1 №354343093588107 и IMEI2 №354343093588115 - мобилното устройство при визуален оглед е със множествени следи от удари, като в резултат на приложени върху него механични усилия на огъване е настъпила трайна деформация на цялостната конструкция на устройството (има дъгообразно хлътване/изпъкване погледнато странично), в резултат на което предпазното стъкло на екранния пакет е с липсващи парчета и мрежести пукнатини. Устройството е с неработещ екранен пакет вследствие на механичните увреждания. След 24 часово подвключване към зарядно устройство при натискане на бутона за включване устройството не променя състоянието си, няма звукова и друг вид индикация, по която да се установи, че е започнал процес на зареждане на операционната система.
- мобилен телефон марка „Asus”, Zenfone 4 Max (ZC520KL) X00HD, с IMEI1 №354343093586580 и IMEI2 №354343093586598 — Мобилното устройство при визуален оглед е със множествени следи от удари, като в резултат на приложени върху него механични усилия на огъване е настъпила трайна деформация на цялостната конструкция на устройството (има дъгообразно хлътване/изпъкване погледнато странично), в резултат на което в горния край е настъпило счупване на предпазното стъкло на екранния пакет и нарушена цялост на корпуса, с липсващи парчета и мрежести пукнатини. Устройството е с неработещ екранен пакет вследствие на механичните увреждания. Апаратът във вида, в който е предоставен, не отговаря на фабричния или нормално експлоатационния вид.
- МУЛТИМЕДИЙНА КАРТА марка „SACCO“, модел "MicroSD", тип "MMC", с обем 8 GB, със сериен № CYC015GA213

Експертизата заключава, че мобилните апарати са технически неизправни с механични и електрически повреди. Видът, в който са предоставени, не отговаря на фабричния или нормално експлоатационния вид. За мобилния апарат Обект 2 е установено наличието на активирана персонална защита на достъпа до съдържанието. В това състояние на мобилните устройства изчитане на съдържанието на техните памети е възможно само на специализирано програмно-апаратно оборудване на физическо ниво, като за Обект 1 са били извършени демонтаж и отпояване на чипа-памет от платката и последващо побитово изчитане на неговото съдържание, т.н. метод „Chip-Off”. В апаратите, обекти на експертизата, не е инсталиран допълнителен софтуер освен фабричният.

От заключението на съдебнографическа експертиза /протокол №410-Е/2018 г./, се установява, че ръкописният текст, изписан върху хартиен лист, постъпил за изследване в запечатан прозрачен плик с картон серия А № 0353447 и СП 057 НЕКД-СДВР, е изпълнен от В. Д. А..

От комплексна съдебнопсихиатричната и психологична експертиза, изготвена в хода на досъдебното производство, се установява, че подсъдимият е дисхармонично структурирана личност, с високо ниво на емоционални претенции, при едновременно ниска способност за тяхното адекватното реализиране и обективизиране на причините за своите неуспехи върху околните, поради непризнаване на собствената си несъстоятелност като личност. Основният механизъм на психологична защита при подсъдимия А. е бягството от реалността и приемането на ролята на „жертва“, за чието поведение са виновни другите хора, което му позволява отказ от отговорност за собствените постъпки. Справянето му е чрез опити за контрол. Експертите считат, че агресията при него е на по-заден план и се проявява в състояние на фрустрация /препятстване, крах на надеждата/ при реализиране на основния му страх от отхвърляне и катастрофалния провал на житейската му цел да постигне сигурен, стабилен и свободен от проблеми начин на живот. Съответно на ниската степен на зрялост на личността, пробивът на агресивния импулс е чрез телесна агресия, в най-крайния ѝ вид-отнемането на човешки живот. Характерни за него са повърхностна и незряла емоционалност, незрялост на съжденията, експанзивност на емоционалното реагиране, егоцентризъм, самонадценяване, неспособност за извличане на поука от собствения негативен опит, неподатливост на корекция, което води до трудности в интерперсоналните отношения и ограничен набор от стратегии за ефективно решаване на проблемни ситуации. Счита, че е в правото си да получава това за което храни надежда и се чувства безпомощен, когато обстоятелствата се обръщат срещу него. По характер е егоцентричен и обидчив, но равнодушен към преживяванията на другите хора. Предвид проведеното изследване експертите заключват, че при подсъдимия А. не се установяват симптоми и синдроми на психично заболяване, което да е нарушавало качествено базисните му психични годности. При него се установи изразена дисхармония на личността в състояние, като конфликтна ситуация най-вероятно би довела до декомпенсация /разпита на в.л. проф.М. в с.з. на 06.07.2020год. пред СГС – л.541 от НОХД/ /Смесени личностови разстройства/. Като основен се посочва проблемът със съдържането на импулсите, незрял подход към решаване на проблемите и пренебрежение към социалните норми, високо базисно напрежение, своеобразие на мисленето и поведението, изразени трудности в интерперсоналните отношения; склонност понякога да действа под влияние на моментни импулси, без достатъчно отчитане на обстоятелствата и възможните последици от своите действия.

Според експертите не са налице данни, които да дават основание за обсъждане на патологично опиване, което по своята същност променя базисните психични годности за разбиране на свойството и значението на постъпките и ръководене на поведението.

Не се установяват типичните за физиологичен афект предпоставки, симптоми и фази по време на инкриминираното деяние у А.. От друга страна експертите установяват при подсъдимия А. две други състояния, които описват по-добре неговия модел на афектно отреагиране: 1) Кумулиран афект, вследствие на хронични дисхармонични отношения с майката на неговото дете; 2) По време на деянието се потвърждава наличие на застоен

афект, който персистира през целия период на от извършване на деяния до неговото арестуване. Посочените факти и модели на поведение са пряко свързани с неговата дисхармонична личностова структура, която отговаря на критериите за Личностово разстройство от смесен тип по МКБ-10 (F61.0 Смесени личностови разстройства). От друга страна те не достигат степента и качеството на състоянието „физиологичен афект”.

Вещите лица са категорични, че няма пречки от медицински характер, които да лишават А. от годност да дава адекватни и верни обяснения по същество в правните процедури, ако желае. Предвид отсъствието на интелектуален дефицит и психично заболяване, което да отговаря на критериите за „разстройство на съзнанието“ в смисъла на чл. 33 от НК, вещите лица заключават, че А. е бил в състояние да разбира свойството и значението на извършеното и е могъл да ръководи постъпките си по време на инкриминираното деяние. По време на изследването експертите не са констатирали качествени отклонения в психичните функции, които да лишават А. от годност да участва в наказателния процес и да дава адекватни обяснения, ако желае.

При разпита на вещите лица в съдебно заседание пред СГС на 06.07.2020год. същите са допълнили, че в конкретния случай е налице липса на симптоматика на психоза - т.е. според тях поведението на подсъдимия А. не е било подвластно на симптоми, които изключват нормално поведение, поради което са заключили, че се касае за смесен тип личностова дисхармония. Наличието на поредица от конфликтни ситуации, които са с нееднакво съдържание и нееднакви по обем и сила, според вещите лица могат да доведат до дестабилизация. По отношение кумулирания афект те приемат, че такъв е налице, когато човек е в ситуация на хронични отношения, дисхармонични, свързани с кавги, разпри - тогава негативният афект се наслаждава, кумулира. Според експертите декомпенсацията се изразява в повишаване на агресивния заряд и с известно намаляване на задръжните процеси.

От допълнителната КСППЕ, извършена в хода на досъдебното производство, се потвърждава наличието у подсъдимия на смесено личностово разстройство - патологично състояние, което не се приравнява към разстройство на съзнанието в юридически смисъл и не води до отпадане на базисните психични годности и годността му да участва в наказателния процес. Експертът установява, че при подсъдимия към момента на изследването е налице Декомпенсация в хода на личностовата му патология със засилване на дезадаптацията прояви. Такава реакция на дезадаптация като декомпенсация е установена при преглед от психиатър през месец февруари 2019 година. Подсъдимият е декларирал на различни места, че има суицидни намерения, но поради отказът да бъде прегледан от вещите лица, враждебното му отношение към вещите лица и въобще към медицинския персонал не може да се прецени точно, дали тези суицидни намерения са реални и актуални или са демонстративни и манипулативни изявления. При разпита в съдебно заседание, вещото лице подчертава, че поради личностовата си дисхармония в условията, в които се намира подсъдимият, е възможно и без да са налице актуални такива намерения, лицето да осъществи суициден опит или да реализира суицид дори като протестна реакция или манипулация.

От заключението на допълнителната комплексна СППЕ, назначена в хода на съдебното следствие пред СГС, се установява, че поведението на подс.А. от напускане на апартамента, находящ се на ул. „****“ №*, до задържането му от органите на МВР е било подредено, не е създавало впечатление на неадекватност или подвластност на необичайни мисли или преживявания. Историите, споделени от подс. А. със свидетелите П. и К., според вещите лица са подредени и логично свързани и не отговарят на действителността, но същите не са в рамките на болестни процеси на мисловния процес (налудности, разкъсано мислене), а са изводими от ситуацията и личностовата структура на А., като основно тези разкази са измествали въпроса за извършеното от него деяние. Експертите са отхвърлили в своето заключение хипотезата за наличие на психоза по време на извършване на деянието, тъй като у подсъдимия не е установен нито един типичен симптом за алкохолно опиянение /патологично/. Също така, вещите ли посочват, че не са установили и никакви данни за стеснение на съзнанието.

При разпита на вещите лица в съдебно заседание пред СГС, са уточнили, че при застойния афект се натрупва една негативна, емоционална енергия вътре в човека, която по значителен или незначителен повод може да избухне в гневна, деструктивна и яростна реакция със стеснение на съзнанието, което по своята същност представлява изключително състояние на съзнанието, каквото е налице при физиологичния афект, т. е. не е болестно, но е много близко до болестното. В този смисъл експертите посочват, че не са успели да установят такъв момент на стеснение на съзнанието при А. в нито един от източниците на информация, налични по делото и при отказ на подсъдимият да говори с тях. Обективните данни по – скоро категорично отхвърят хипотезата на физиологичен афект.

При преразпита на вещите лица изготвили КСППЕ, пред въззивната инстанция, същите уточняват, че моделът на агресивно поведение у подсъдимият е заложен в неговата личност, което е констатирано и с доказателства във връзка с отношенията му с предходни интимни приятелки. Контролът върху агресивния нагон е водещ в личностовото разстройство на подсъдимия и води до високорисково поведение. По отношение на подсъдимия е налице по – високо ниво на хипохондрия, тоест освен страхове за собственото здраве, налице е и двойно по – висока оценка от нормалната оценка за психопатия. Според вещите лица , подсъдимият е личност, склонна да кумулира афект, да натрупва гняв във времето и да отреагира агресивно, като в.л. проф.М. направи уточнение, че трудно да се прецени имало ли е кумулация на афекта, имало ли е натрупване на гняв и да каква степен е спаднал той след извършване на деянието по чл.115 от НК, тъй като това не може да се измери и вещите лица не са били в ситуацията, и съдът е този, който ще определи коя конфликтна ситуация е довело до събитието, но на база установеното от фактическа страна, е категоричен че при това деяние /“второто“, по чл.116 от НК/ няма кумулиран афект. Изразеното при преразпита становище на в.л. С. по КСППЕ, че при психологическото изследване е установена една личност с дълбоко заложена дисхармоничност на характера и нагласата, създаваща адаптивни затруднения от най-ранна възраст, прояви на демонстративност, с които е желал да поправи предишна

връзка/подаряването на цветя/ също толкова неуспешна, да привлече внимание и да се налага в определени ситуации, тоест да ги разрешава по силата на контрола и на налагането, очаква че тъй като не може да се адаптира към света, то светът следва да се приспособи към него. Вещото лице С. направи и коментар относно възможността подсъдимият А. да се адаптира добре в едни добри условия. Според нея, това не може да бъде приложено по отношение на подсъдимия, тъй като той не притежава ресурса да постигне една такава среда, в която да се адаптира – липсва саморазбиране, липсва разбиране на другите, очаква светът да се адаптира към него. Обстоятелството, че подсъдимият е бил добър служител в работата си, според вещото лице не следва да се тълкува еднозначно. По делото са налице доказателства, че не е имал достъп до служебно оръжие, както и че е имал проблеми с партньора си, което е наложило преместването му в екип с друг колега.

От извършената електро-енцеелографията /ЕЕГ/, резултатите от която са разчетени от вещото лице Б. К. В. в съдебно заседание, се установява, че основната активност на мозъка при А. е била намалена, намален алфа-бета ритъм, което се среща при тревога, при стресови състояния, при намалена концентрация на вниманието при отворени очи. При разпита си в съдебно заседание пред СГС вещото лице посочва, че в електроенцеелограма реактивността е нормална, защото настъпва така наречената депресия, на фона на която не се появяват специфични промени, характерни за евентуално наличие на патология. Експертът посочва, че са направени провокационни проби - хипервентилация и фотостимулация. При хипервентилацията се наблюдавали неспецифични промени - пръснати бета вълни, които се дължат на безсъние, напрегнатост, страхово изживяване, разсеяност, сънливост и не могат да бъдат критерий за клинична диагноза поради своята пръснатост. В случай, че вълните са били групирани, би могло да се обсъжда някакъв вид патология. При фотостимулацията експертът посочва, че не се наблюдавал фотопароксизмален отговор, при който да се регистрират в електроенцеелограмата остри вълни, остра бавна вълна, групи остри бавни вълни, при наличието на които би могло да се обсъжда някакъв вид патология. В заключение експертът посочва, че на фона на намален алфа-бета ритъм се намират неспецифични пръснати промени, които не са знак за патологични промени в електроенцеелограма. Вещото лице посочва, че установените вълни не говорят за органична увреда на мозъка. Експертът посочва още, че при травма може да има ниско амплитуден бета ритъм, но травми от миналото могат и да не се отразят в електроенцеелограмата.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събрания в хода на съдебното производство пред първата инстанция и доказателствен материал и извършеният преразпит на вещите лица по КСППЕ в проведеното въззивно съдебно следствие, а именно: **гласните доказателствени средства** - обясненията на подсъдимия В. Д. А. /частично кредитирани/, показанията на свидетелите В. П. М. и Г. Д. М. /частично кредитирани/; на Д. К. А. и Л. А. А.а /частично кредитирани/; на П. И. П., на Т. Д. Н.; на А. Г.ев Т., както и частично приобщените му показания от досъдебното производство на осн. чл. 281, ал. 4, вр. ал. 1, т. 1 и 2 от НПК /л.48-49, т. 2 от ДП, в частта относно

разговора му със свидетелите В. и Г.М. на 28.10.2021год./; на Е. В. М.а, както и частично приобщените ѝ показания от досъдебното производство на осн. чл. 281, ал. 4, вр. ал. 1, т.2, пр. 2 от НПК /л.2, т. 2 от ДП, в частта им относно разговора на свидетелката с пострадалата Д. М. относно намеренията ѝ за евентуална раздяла с В./; на В. П. В.; на В. Д. А., на В. Г.ев И., на К. Б. Ш., на Н. К. Ш., на Е. Д. Д., на Р. И.а И.а, на Г. П. К., на А. Б. Б., на Г. В. В., на М. Ю. С., както и частично приобщените му показания от досъдебното производство на осн. чл. 281, ал. 5, вр. ал. 1, т. 1 и 2 от НПК /л.52, т. 2 от ДП, относно датата на деянието 29.10.2018 год./; на Д. Е. И.а, на И. К. П., на А. Г. Ч., на И. А. К., на И. В. П., на В. Б. Б., на М. А.А., на М. В. И.а, на Е. В. Н., както и частично приобщените му показания от досъдебното производство на осн. чл. 281, ал. 4, вр. ал. 1, т.2, пр. 2 от НПК /л.78, т. 2 от ДП относно преместването им в апартамента на ул. “****“, заканата на св.В.М., че повече няма да вижда детето и причината за скандала между Д. и подсъдимия, като частично кредитирани/; К. Д. К., както и частично приобщените ѝ показания от досъдебното производство /л.88, т.2 от ДП, в частта им относно датата когато е била потърсена от Д. и в какво са се изразявала заплахата към Д.-частично кредитирани/, М. Б. М.; А. Ц. А., А. И. Д.; показанията на К. Н. С., приобщени по реда на чл. 281, ал. 5 вр. чл. 281, ал. 1, т. 4, предл. 2 от НПК /л. 34, т. 2 от ДП/ и на Ц. П. Т., дадени в досъдебното производство, приобщени на осн. чл. 281, ал.5, вр. ал. 1, т. 3 от НПК /л.85, т. 2 от ДП/; **писмените доказателства и доказателствени средства:** протокол за оглед на местопроизшествие от 29.10.2018год. (л. 23-27, т.1 от ДП) ведно с фотоалбум към него (л.32-38, т.1 от ДП); протокол за оглед на местопроизшествие от 30.10.2018 г. (л.39-41, т.1 от ДП), ведно с фотоалбум към него (л. 42-47, т.1 от ДП); протокол за оглед на местопроизшествие от 30.10.2018год. (л.48-49, т.1 от ДП), ведно с фотоалбум към него (л. 50-52, т.1 от ДП); протокол за оглед на местопроизшествие от 30.10.2018 г. (л.53-54, т.1 от ДП), ведно с фотоалбум към него (л. 55-57, т.1 от ДП); протокол за оглед на местопроизшествие от 30.10.2018год. (л.58-59, т.1 от ДП), ведно с фотоалбум към него (л. 60-63 т.1 от ДП); протокол за оглед на труп от 30.10.2018 г. (л.64-65, т.1 от ДП), ведно с фотоалбум към него (л. 66-69, т.1 от ДП); протокол за оглед на труп от 30.10.2018 г. (л.70-71, т.1 от ДП), ведно с фотоалбум към него (л. 72-74, т.1 от ДП); протокол за оглед на веществени доказателства от 31.10.2018 г. (л. 75, т.1 от ДП), ведно с фотоалбум към него (л.76-84, т.1 от ДП); протокол за освидетелстване без съгласието на лицето, с последващо одобрение на съда (л.134, т.1 от ДП), протокол за освидетелстване със съгласието на лицето (л.138, т.1 от ДП), ведно с фотоалбум към него (л.135-137, т.1 от ДП); протокол за вземане на образци за сравнително изследване (л.145-137, т.1 от ДП); протокол за медицинско изследване и вземане на биологични проби за употреба на алкохол и/или наркотични вещества (л.51-53, т.3 от ДП); протоколи за доброволно предаване и фото албуми към част от тях (л.1-13, т.5 от ДП); справка от сектор 03 КОС-ООП-СДВР (л.19-20, т.5 от ДП); кадрово досие на В. Д. А. от „СОТ“ ЕООД (л.24-64, т.5 от ДП); акт за смърт на Д. Г. М. и удостоверение за наследници (л.67- 68, т.5 от ДП); акт за смърт на Н. В.А.а и удостоверение за наследници (л.71-72, т.5 от ДП); справка от КОС 05 РУ-СДВР (л.5, т.6 от ДП); разрешение за носене, съхранение и употреба на огнестрелно оръжие №20140076701 от 21.10.2018год., валидно до 20.10.2019 г., и Приложение към него; Разрешение №20140054862/07.07.2014г.,

издадено от 05 РУП-СДВР за закупуване на огнестрелно оръжие и други документи, свързани с издаване на двете разрешения (л.7-23, т.6 от ДП); заповед за задържане на лице от 03.08.2014г. (л.26-27, т.6 от ДП); протокол за личен обиск от 03.08.2014г. (л.28-29, т.6 от ДП), протокол за доброволно предаване от 03.08.2018год. (л.32-33, т.6 от ДП), наказателно постановление №1539 от 28.08.2013г. (л.37, т.6 от ДП), вносна бележка за сумата от 500 лева от 16.10.2014г. (л.38, т.6 от ДП); Писмо от Агенция за социално подпомагане с изх. № 24-00-1315#1 от 10.04.2019г. (л.51, т.6 от ДП); протокол за доброволно предаване (л.114, т.6 от ДП); Нотариални актове (л.140, т.6 от ДП); подаден сигнал от В.А. за психически тормоз (л. 88, т.5 от ДП); амбулаторен лист от 04.11.2017 г. /л.217, т.1 от СФ/; касови бонове и фактури /л.219-225, л.243, т.1 от съд.фаза/; медицински документи, касаещи бременността на Д. Г. М. и раждането /л. 224-249, т.1 от съд. Фаза/; медицински документ, касаещ бременността на В.М. /л.250, т. 1 от съд.фаза/; трудов договор №7 от 01.11.2016 г. между Д. Г. М. в качеството ѝ на служител и „МИСТРАЛ ТРАВЕЛ“ ООД - работодател; кореспонденция между Д. М. и А. Ч., включваща копие на удостоверение за раждане на Н. В.А.а; проект на покана за сключване на споразумение за уреждане на родителските и свързани с тях права по отношение на детето Н. В.А.а; проект на споразумение по чл. 51 от СК /л.436-444, т. 1 от съд.фаза/ и други приобщени по реда на чл. 283 НПК; **изготвените в хода на досъдебното и съдебно следствие експертизи:** съдебномедицинска експертиза на труп № 704/2018 г. (л. 4-11, т. 3 от ДП); съдебнохимическа експертиза №А-599/2018г. (л.12, т.3 от ДП); съдебнохимическа експертиза №545/2018г. (л.13, т.3 от ДП); съдебномедицинска експертиза на труп №61/2018 г. (л.28-33, т.3 от ДП); съдебномедицинска експертиза на подсъдимия А. (л.38-42, т.3 от ДП); съдебно-химическа експертиза (л. 49-50, т.3 от ДП) съдебнобалистична експертиза, обективирана в протокол №18/БАЛ-243 (л.64-70, т.3 от ДП); съдебномедицинска експертиза по метода на ДНК профилиране, обективирана в протокол за извършена експертиза №18/ДНК-562 (л.78-82, т.3 от ДП); съдебномедицинска експертиза по метода на ДНК профилиране, обективирана в протокол за извършена експертиза №18/ДНК-513 (л. 87-98, т.3 от ДП); съдебнохимически експертизи №А-599/2018г. и №545/2018г. (л.122, т.3 от ДП); съдебномедицинска експертиза по метода на ДНК профилиране, обективирана в протокол за извършена експертиза № 18/ДНК-514 (л.125-128, т. от ДП); физико-химичната експертиза, обективирано в протокол за извършена експертиза №18/ФЗХ-448 (л.134-135, т.3 от ДП); физико-химичната експертиза, обективирано в протокол за извършена експертиза №18/ФЗХ-450 (л. 141-142, т.3 от ДП); физико-химичната експертиза, обективирано в протокол за извършена експертиза №18/ФЗХ-447 (л.148-150, т.3 от ДП); физикохимичната експертиза, обективирано в протокол за извършена експертиза №18/ФЗХ-446 (л.156-157, т.3 от ДП); видео-техническата експертиза, обективирана в протокол №5- Ф/2019 (л. 26-30, т.4 от ДП); видео-техническата експертиза, обективирана в протокол №7-Ф/2019 (л. 35-38, т.4 от ДП); видео-техническата експертиза, обективирана в протокол №14-Ф/2019г. (л.44-Л.48, т.4 от ДП); съдебнотехническа експертиза, обективирано в протокол за извършена експертиза №2018/ИКУ-247 (л.151-162, т.4 от ДП); съдебнотехническа експертиза, обективирано в протокол за извършена експертиза № 2019/ИКУ-072 (л.167-176, т.4 от ДП); съдебномедицинска експертиза по метода на ДНК

профилиране, обективизирана в протокол за извършена експертиза №19/ДНК-156 (л.185- 188, т.4 от ДП); съдебномедицинска експертиза по метода на ДНК профилиране, обективизирана в протокол за извършена експертиза № 19/ДНК-156 (л.185-188, т.4 от ДП) съдебнографическа експертиза, обективизирана в протокол №410-Е/2018г. (л.54-56, т.4 от ДП); комплексна съдебнопсихиатричната и психологична експертиза (л.73-116, т.4 от ДП); допълнителната СППЕ (л.128-137, т.4 от ДП); комплексна съдебнопсихиатрична и психологична експертиза, изготвена в съдебното следствие /л.614-630, т.2 от съд.фаза/; електроенцефалография, разчетена от вещото лице Б. К. В. /л. 609- 610, т. 2 от съд.фаза/.

САС споделя установената от СГС фактическа обстановка, изведена въз основа на изброената по – горе доказателствена съвкупност, която е еднопосочна и взаимно допълваща се относно съществените елементи от предмета на доказване - авторството на инкриминираните деяния, времето и мястото на тяхното осъществяване, средството, с което си е послужил подсъдимият А., както и вредоносните последици от деянията.

САС възприема изводите на СГС и относно обясненията на подс.А., че същите следва да бъдат разглеждани на плоскостта на двойствената им природа, от една страна като доказателствено средство съгласно чл.115 от НПК, а от друга и като средство за защита. Подсъдимият, съгласно чл. 55, ал. 1 НПК има право да дава обяснения, каквито намери за нужно, като за него не съществува законово задължение да казва истината. Задължение на съда е да провери достоверността на информацията, изложена в тези обяснения. При тази преценка на обясненията не може да не се вземе в предвид и личностовите особености и характеристики на подсъдимия, какъвто е бил е подходът на първоинстанционния съд. Експертите, изготвили в досъдебното производство КСППЕ посочват като основен механизъм на психологична защита при подсъдимия А. бягството от реалността и приемането на ролята на „жертва“, за чието поведение са виновни другите хора и което му позволява отказ от отговорност за собствените постъпки. Поради тази причина, правилно и законосъобразно СГС е приел, че така установеният от експертите механизъм на психологична защита и желанието му да се оневини чрез поведението на околните ясно проличава при депозиране на неговите обяснения, които са концентрирани върху отношението на родителите на Д. М. към него. Според подсъдимият, това са хората, които са виновни за провала на връзката му с Д.. Именно това е дало основание първоинстанционния съд да не се довери изцяло на споделеното от подсъдимия А. относно предхождащите отношения със семейството на пострадалата Д., а единствено на обясненията му в частта в която информацията се подкрепя с останалия доказателствен материал по делото. Установено е безспорно, че подсъдимият не е бил одобряван от родителите на пострадалата Д. М., както и че е била налице намеса в отношенията между двамата, от страна на свидетелката В.М. /св.А. Т., св. Е. Н., св.И. К., св.М. М., св.Н./. Включително това може да се изведе и показанията на св.М. – обстоятелството, че ги е разубедила да сключат граждански брак, разговорът ѝ с двамата при научаването за бременността на Д. и финансовата обезпеченост за отглеждането на дете и поставянето на условие да изберат къде да живеят като семейство и прекъсване на контактите ѝ с дъщеря ѝ в периода, в който

младите се пренесли да живеят в село ***. Макар и подбудите при тези разговори и намеси от страна на свидетелката В.М. да са били добронамерени спрямо дъщеря ѝ, те са продиктувани именно от неодобряването на подсъдимия А. от семейство М. за техен зет, респективно за съпруг на дъщеря им. Това е така, тъй като безспорно се установява, че Д. се е страхувала да съобщи на своите родители за бременността си /св. Н., свидетелите Д. и Л. А.и, св. Ц. П. Т. /, което дете било желано и чакано както от нея, така и от подсъдимия. В частта на дадените обяснения от подс.А. относно твърденията му, че пострадалата Д. М., е подлагана на тежък физически труд от страна на родителите си, както и че пострадалата Д. М. е била мързелива, не е работела и се е водела фиктивно на работа в дружеството, където работела майка ѝ, правилно и законосъобразно не им е била дадена вяра от първоинстанционния съд. Обясненията в тази им част са преценени на фона на останалите събрани доказателства по делото, а именно - споделените обстоятелства от свидетелката В.М. относно здравословни проблеми на дъщеря ѝ; фактът, че тя е била единствено дете, по отношение на което родителите са полагали изключително много грижи; трудов договор №7 от 01.11.2016 г. по силата на който Д. М. е била назначена на длъжност „графичен дизайнер“ в дружеството „Мистрал Травел“ ООД на 4-часов работен ден, а не в „Белшанс“, където работела св.М.. При анализа на всички тези доказателства, на фона на дадените обяснения от подсъдимия в тези им части, съдът правилно и законосъобразно е приел, че е налице интерпретация от страна на подсъдимия, не почиваща на събраните доказателства. Такова преиначаване и хиперболизира, както е прието от СГС, касае и обстоятелствата около напрежението, свързано с разходите около бременността, раждането и след това. Обясненията на подсъдимия, в тази им част, са в противоречие с действията му в този период свързани със закупуването, макар и на лизинг, на мобилен телефон на стойност 1862,77 лева. Въпреки това младото семейство е имало парични затруднения, с оглед на всички разходи по бременността, раждането, изписването на бебето, че които са спомогнали за влошаване отношенията между подсъдимия А. и пострадалата Д. М. /обясненията на подсъдимия, показанията на св.В.М./. За паричните затруднения, говори както и това, че подсъдимият е искал пари от родители на Д. М. по различни поводи, така и обстоятелството, че е взимал допълнителни дежурства /показанията на св. Д. А. и св. И. К./. Обясненията на подсъдимия относно наличие на спор за името на новородената Н. /р.*****год./ не се потвърждават както от показанията на св.В.М., така и от показанията на св.Т. Н..

Депозираните показания на свидетелите В. и Г.М., че Д. е изразила пред тях желание дъщеря ѝ да носи две фамилии - А.а и М., се разминават със обясненията на подсъдимият А. ,че свидетелката В.М. е била тази, която е настоявала детето да носи двете фамилии, но това противоречие само по себе си сочи, че е имало някакъв вид неразбирателство около фамилията на Н., което е било окончателно разрешено със съставянето на акта за раждане от съответното длъжностно лице. САС споделя изводите на СГС относно неоснователност на изнесените от подсъдимия твърдения, че Д. М. не се е справяла като майка на Н. и не е полагала необходимите грижи. В подкрепа на тези изводи са показанията на св. Е. М.а и св.И. П. - съседи на Д. и В., относно непосредствените им наблюдения за полаганите от майката грижи към Н., възприятията им, че връзката между Д. и дъщеря ѝ е била видимо

силна и изразяваща обич. В подкрепа на качествата на Д. като майка са показанията и на св.В.М. и предоставените от нея копия от нейния дневник. При обосноваването на този извод, е без значение обстоятелството за количеството и качеството на полаганите грижи от другия родител, в случая – подс. А., и критериите на същия относно каква трябва да бъде една майка.

Безспорно е установено, че отглеждането на Н. е било съпроводено с кавги и влошаване на отношенията между родителите ѝ, което довело до фактическата им раздяла на 25.10.2018г.

Обосновано и правилно, СГС не е дал вяра на обясненията на подсъдимия относно възникналия скандал на 25.10.2018г. между двамата с Д.. Тези обстоятелства се изясняват както от показанията на св. В.М., която заявява, че е получила текстово съобщение от дъщеря си относно конфликтна ситуация, така и от показанията на свидетелките П. и Ч., на които пострадалата споделила, че този ден подсъдимият ѝ е посегнал. Косвено това обстоятелство се потвърждава и от свидетелката М.а, която се е видяла с Д. на следващия или по-следващия ден и е възприела следи от по-силно хващане за ръката. Опровергават се и твърденията на подс.А., че на 25.10.2018 г. в разгара на скандала им Д. е захвърлила неговия телефон през балкона. Същият е бил предмет на експертиза /марка „SAMSUNG“ модел SM-N950F/DS/, според заключението на която е бил технически изправен, по него не са били установени външни надрасквания, нито е била нарушена целостта на корпуса му.

САС споделя и изводите на СГС, че дадените обяснения от подсъдимия относно това пострадалата Д. М. и нейната майка – св.В.М. да са го заплашвали, че няма да вижда детето си, докато съдът не разреши, не следва да бъдат кредитирани. Същите са в пълно противоречие с поведението на пострадалата Д. М., която въпреки фактическата им раздяла го е допускала в жилището си, показанията на свидетелките П. и Ч. относно желанието на Д. М. да не прекъсва отношенията на подсъдимия с Н. и да не отнема възможността му да вижда дъщеря си, наличието на проект на покана за сключване на споразумение за уреждане на родителските и свързани с тях права по отношение на детето Н. В.А.а и проект на споразумение по чл. 51 от СК, които са изготвени в деня на убийството. В тази връзка следва да се добави, че във връзка с подаденото заявление от подсъдимия за физически и психически заплахи от страна Д. и В. М. до Началника на 05-РУ –СДВР София, не се събраха каквито и да било доказателства да са осъществявани такива заплахи. Посоченото заявление бе ценено от настоящия съдебен състав като желание на подсъдимия да привлече внимание и да се налага в определени ситуации, тоест да ги разрешава по силата на контрола и на налагането, очаква че тъй като не може да се адаптира към света, то светът следва да се приспособи към него, в каквато връзка е изразеното пред въззивната съдебна инстанция становище на в.л. С. по КСППЕ.

Правилно и законосъобразно първоинстанционният съд не е дал вяра на твърденията на подсъдимия в обясненията му, че на инкриминираната дата – 29.10.2018год. пострадалата Д. М. първоначално сама се е ударила в областта на неговия лакът и след това той, давайки воля на гнева си я ударил няколко пъти. Същите не отговарят и са в логическо

противоречие с останалите твърдения от него - докато Д. оставяла дъщеря им настрана, той протегнал ръка и стиснал юмрук, като Д. се ударила не в юмука, а в лакътя. За съзнателни удари в областта на лицето на Д. сочат установеното кръвонасядане на горния клепач на дясното око. Едва след това подсъдимият е извадил огнестрелното си оръжие и произвел двата изстрела. По отношение на начина на възпроизвеждане на изстрелите, СГС обосновано не е дал вяра на обясненията на подсъдимия А., че когато е стрелял, не е гледал накъде насочва оръжието си. От протокола за оглед на труп, от фотоалбума, приложен към него и от заключението на СМЕ се установява, че той е произвел два изстрела, насочени към главата на пострадалата М.. Според морфологичния вид на входното огнестрелно нараняване, причинено от първия описан изстрел, вещите лица заключват, че се касае за изстрел, произведен от не близка дистанция. При другото описано огнестрелно нараняване експертите са установили „барутен татуаж“, поради което са направили извод, че този изстрел е произведен от близка дистанция. Разстоянието, от което същият е стрелял, макар и да не може да бъде установено с категоричност, с оглед барутните следи при единното нараняване е било достатъчно малко, за да може подсъдимият при този изстрел да насочи огнестрелното оръжие към главата на пострадалата, а от тук и да вижда къде точно стреля. На следващо място не без значение е и обстоятелството, че подсъдимият е преминал курс за боравене с огнестрелно оръжие и боеприпаси, положил е успешно изпит и е имал минимални познания за стрелба с огнестрелно оръжие, т.с. при изстрели от значително близка дистанция не се е нуждал от никакви по- професионални умения или тренировки.

Не се подкрепят от другите доказателства по делото твърденията на подсъдимия А., че през цялото време той държал оръжието си в каса, намираща се в апартамента на родителите му в ж.к. „****“. Свидетелите Н., В.М. и Г.М. съобщават за спод.Е. им информация от Д., че тя намерила пистолет в кутия за обувки в апартамента в ж.к. „****“, който върнала на подсъдимия преди инкриминираните деяния. Косвено споделеното от свидетелите се потвърждава и от показанията на свидетеля В. В., които СГС обосновано е кредитирал като депозирани от изцяло незаинтересовано от изхода на делото лице. Същият е дочул телефонен разговор, проведен на 28.10.2019 г. от жена, намираща се на балкона на първия етаж на жилищната кооперация на ул. „****“ № 2, с друго лице, в който тя споделя, че се страхува, тъй като „той държал пистолет“. Не се подкрепя от доказателствения материал и обяснението на подсъдимия, че след напускане на апартамента и прострелването на Д. М., преди да посети заведението в кв. „Илиенци“ е преминал през река, а след напускането му да е отишъл в парк, където заедно с Н. си играели с камъчета, листенца, тревички. В тази връзка, САС споделя направение разбор на доказателствата в мотивите на СГС.

По отношение на показанията на **св. В.М. и св.Г.М.**: Обосновани са изводите на СГС относно показанията на св.В.М. като не им е дал вяра в частта им относно манипулация и упражнявано физическо насилие, извън инкриминираната дата и периода около нея, от подсъдимия А. спрямо пострадалата Д. М.. Информация за такова не се съдържа както в показанията на св. А.а, така и в показанията на свидетелките Т., Е. М.а/съседка/, И. П./съседка/ и Н.. Последната свидетелка е била и най-близка до

семейството, вкл. тя е ношувала последните дни преди убийството при пострадалата Д. М., за да ѝ помага в грижите към едногодишната Н. Единствено свидетелката К. съобщава, че Д. била заплашвана от В. в началото на 2018 г., когато търсела и адвокат, но информацията относно причината за това, е производна – съобщена от майка ѝ. Недоказани остават твърденията на свидетелката М., че чрез пресъздаване на неотговарящи на действителността истории, подсъдимият е манипулирал по различни поводи дъщеря ѝ Д. М.. Дори и да са били налице такива истории, то липсват доказателства пострадалата Д. М. да се е чувствала психически тормозена и манипулирана. Недоказани в настоящото производство са останали и твърденията ѝ, че подсъдимият е саботирал образованието на дъщеря ѝ, че дъщеря ѝ е била в материална зависимост от подсъдимия /същата е получавала обезщетение за майчинство, а е и работела/, че имало инсталиран шпионски софтуер на телефона на подсъдимия чрез който я е следил. Последното дори е опровергано от техническите експертизи по делото. По отношение на твърдения за счупени телефони от подсъдимия А., предадените два мобилни телефона от свидетеля Г.М. „Asus”, Zenfone 4 Max (ZC520K.L) X00HD, действително са били технически неизправни и негодни за употреба, но това не установява по един категоричен начин кой и защо ги е счупил. Поради това СГС правилно и законосъобразно е приел, че е обективно невъзможно да се установи, дали в действителност подсъдимият е счупил и двата телефона, а целта му да е била да преустанови контактите на Д. М. с нейните родители и приятели. Това не се установява и от факта, че единият от двата телефона е закупен от подсъдимия. По отношение на другите мобилни устройства, използвани от Д. и иззети от апартамента, а именно мобилен апарат марка "SONY" модел XPERIA- C6903, мобилен апарат марка "Xiaomi" модел M1803E6G и мобилен апарат марка "Coolpad" модел Coolpad E501 експертизата е установила, че и трите са технически изправни и при включване работят, като само при първия от тях са установени следи от удари, пукнатина на екрана, липсващи бутони. За мобилния телефон - марка "SONY" модел XPERIA- C6903 съдът приема, че е бил счупен от подсъдимия А.. Последният в обясненията си споделя, че в деня на фактическата им раздяла - 25.10.2018 г. е счупил телефона ѝ, което кореспондира с установените увреждания по въпросния мобилния апарат.

Твърденията, че подсъдимият е искал апартаментът, находящ се в ж.к. „***“ 4, да бъде прехвърлен на негово име, ако дъщеря му носи двете фамилии А.а и М., каквито твърдения се изнасят от св. П., от св. В.М. и св.Т. Н., са с произведен характер и пресъздават спод. им от Д. М. версия, не се установяват от други доказателства по делото и е невъзможно да бъде проверена в настоящото производство. При това положение, СГС обосновано е отхвърлил и не е кредитирал показанията им тази част. Същите са в противоречие и на обясненията на подсъдимия във връзка с апартамента на Д., изразяващи неговото негативно отношение към жилището.

В производството по делото не се установява между подсъдимия А. и пострадалата Д. М. е имало борба на инкриминираната дата. Следи от такава липсват, както е посочено от СГС и в протокола за оглед и във фотоалбума към него. В същите липсва отразяване за намерени кичури коса, за което се твърди в показанията на св. В.М.. При така

обективизираното в протокола за оглед, СГС правилно и законосъобразно не е дал вяра на показанията на св.М. и в тази им част.

По отношение на кредитирането на показанията свидетелите Д. и Л. А.и, същите са били разгледани от първоинстанционния съд през призмата на тяхната заинтересованост от изхода на делото поради роднинските им връзки с подсъдимия - негови родители. Този подход на първоинстанционния съд, се споделя и от състава на САС. И двамата свидетели дават изключително подробни и обширни показания, които съдържат информация относно запознанството и връзката между подсъдимия А. и пострадалата Д. М., че са я обичали като своя дъщеря и винаги са се стремели да ѝ помагат. Неподкрепени от доказателствата по делото остават показанията им, в частта, относно поведението на Д. М. като майка. И настоящата съдебна инстанция намира показанията на свидетелите в тази част като опит да подкрепят защитната версия на подсъдимия А., във връзка с които обстоятелства бяха изложени по – горе мотиви. Данните, че детето е преминало изцяло на адаптирано мляко и съдържащи се в амбулаторен лист от 04.11.2017 г. за преглед на пациент при домашно посещение, когато Н. А.а е била на 12 дни, в никакъв случай не може да се възприеме тезата, че Д. не е полагала необходимите грижи за дъщеря си и за семейството си като цяло.

САС споделя изводът на СГС, че не следва да се кредитират изцяло показанията на свидетеля Е. Н., който е дългогодишен приятел на подсъдимия А. и впоследствие кръстник на Н. А.а. Свидетелят макар и добросъвестен и нетенденциозен, дава показания, които имат произведен характер относно факти и обстоятелства, съобщени му от подс.А. и които не намират подкрепа в останалия доказателствен материал по делото. Така например, споделеното му от подсъдимия А. относно заплахите от св. В.М., че тя ще направи всичко възможно подсъдимият да не вижда детето си, се опровергава от предприетите действия на Д. за извънсъдебно споразумение, за което бяха изложени съображения. Относно сподЕ.та му причината от подсъдимия за раздялата с пострадалата Д. М., а именно посещение на майка ѝ В.М., при което тя отправила подобни заплахи относно отнемане на детето от подсъдимия, свидетелят заявява липса на спомен. Това изявление на свидетеля Н.ов е довело до частично приобщаване на показанията му, депозирани в хода на досъдебното производство, които той е заявил че поддържа. При така заявеното от свидетеля, СГС е съпоставил същото с доказателствата във връзка отсъствието на семейство В. и Г.М. от страната в момента на раздялата /екскурзия в Египет/, поради което не е кредитирал същите в тази им част напълно правилно и законосъобразно. Според св.Н.ов пострадалата Д. М. е полагала по-малко грижи за Н., но само по себе си това субективно възприятие не може да обуслови извода, че тя е била лоша майка.

Напълно законосъобразно и мотивирано СГС е приел, че не са налице основания, които да поставят под съмнение достоверността на показанията свидетелите И. К., Е. Д., Р. И.а и М. М.. Същите установяват, че подс.А. се е справял добре със служебните си задължения и работел извънредно, за да получава повече пари, оплаквал се че не може да си доспи и че в деня преди убийства поведението на подсъдимия не се е отличавало от

обичайното /св.И. К./. От показанията на свидетеля М. се установява, че в профила на подсъдимия в социалната мрежа „Фейсбук“ са били качени снимка на черна жалейка на бял фон, за каквито споделя и свидетелката А. А.а. Всички по-горе посочени свидетели посочват, че пред тях не е имало интензивни скандали между подсъдимия А. и пострадалата Д. М.. Свидетелят К. посочва, че при изпълнение на служебните му задължения не го е виждал да бъде изнервен и да губи контрол над ситуацията. Всички свидетели са категорични, че той изключително много е обичал дъщеря си Н. и се е грижел за нея. В същото време подсъдимият е ревнувал пострадалата Д. М., за която ревност споделят свидетелите Н.ов, П., Ч., В. и Г.М..

Безспорно по делото се установява, че двете убийства са извършени с пистолет „Smith & Wesson“, модел „SW9VE“ калибър 9х19 №РВЕ 70, законно притежаван от подсъдимия А.. Самият той не отрича, че е използвал огнестрелно оръжие, с което произвел два изстрела срещу пострадалата Д. М., попаднали в областта на главата, един изстрел срещу пострадалата Н. А.а и един изстрел срещу себе си. От заключението на съдебно-балистична експертиза се установява, че изследваният пистолет е технически изправен, годен да произведе изстрели и представлява огнестрелно оръжие по смисъла на чл. 4 от ЗОБВВПИ, както и че с него е било стреляно след последното му почистване. Изследване 4 броя гилзи, иззети съответно - 2 бр. с протокол за оглед на местопроизшествието от 29.10.2018г., извършен в гр. София, ж.к. ***, част *, ул. „****“ № *, ет. *, ап. *, и 2 броя гилзи, иззети с протокол за оглед на местопроизшествието от 30.10.2018г. извършен в района на едноетажна тухлена постройка, като вещите лица са категорични, че гилзите са били стреляни с представения за изследване пистолет „Smith & Wesson“, мод. „SW9VE“, кал. 9 мм. Обстоятелството, че именно подсъдимият А. е произвел фаталните изстрели в инкриминирания ден със законно притежаваното от него оръжие, се подкрепя както от обясненията му, така и от заключението на съдебномедицинската експертиза, изготвена спрямо него, от заключението на съдебно-балистичната експертиза, от заключенията на физико-химичните експертизи, от заключението на съдебномедицинска експертиза по метода на ДНК профилиране, обективизирана в протокол за извършена експертиза №18/ДНК-562.

Въз основа на така изложеното САС счита за напълно обоснован, правилен и законосъобразен извода на СГС, че подсъдимият В. Д. А. е осъществил от обективна и субективна страна вменените му престъпления съответно по чл. 115 от НК, по чл. 116, ал. 1, т.3, предл.2, алт.2, т. 4, предл.2, т. 5 и т. 12, предл.2, вр. чл. 115 от НК и по чл. 143, ал. 1, предл. 1 , алт.1 и алт.2 от НК.

Въззивната инстанция напълно споделя изводите на СГС относно вменяемостта на подсъдимия и несъставомерността на деянието, предмет на обвинението по чл.115 от НК, като такова по чл. 118 от НК. В предвид на това, не намира за нужно същите да бъдат приповтаряни, при липса на и на жалба и навеждане на доводи в тази връзка.

По отношение извършеното престъпление по чл. 115 от НК:

От обективна страна по безспорен начин се установиха мястото и времето на

извършване на деянието - 29.10.2018 г. около 14:00 ч. в гр. София, ж.к. „****“ 4, ул. „****“ № *, ет. *, ап. *, като подсъдимият А. е умъртвил жертвата Д. Г. М. чрез огнестрелно оръжие — пистолет марка „Smith & Wesson“, мод. „SW9VE“, кал. 9мм, с № PBE7017, произвеждайки последователно два изстрела, насочени и попаднали в областта на главата.

Единият от изстрелите е бил произведен от по-далечна дистанция, в резултат на който е причинено транзиторно /пронизващо/ огнестрелно нараняване с входна огнестрелна рана в областта на брадичката - с нараняване на меките тъкани в областта и на тялото на долната челюст вдясно, и завършващо с изходна огнестрелна рана по дясната странична повърхност на шията. Направлението на раневия канал, при изправено анатомично положение на главата, е основно отляво надясно като съчетава компонентите отпред назад и отгоре надолу.

Другият изстрел подсъдимият произвел от по-близка дистанция, като транзиторното /пронизващо/ огнестрелно нараняване е с входна огнестрелна рана по лявата странична повърхност на шията - с нараняване на меките тъкани в областта, левия ръб на големия тилен отвор, на мозъчното вещество и на задната черепна ямка вдясно, и завършва с изходна огнестрелна рана в дясната слепоочно-тилна област на главата. Направлението на раневия канал, при изправено анатомично положение на тялото на главата е основно отляво надясно, като съчетава компонентите отпред назад и отдолу нагоре.

Причината за леталния съставомерен изход съгласно заключението на СМЕ е второто описано транзиторно /пронизващо/ огнестрелно нараняване, което засяга главния мозък по хода на раневия канал. Следователно настъпилата смърт на Д. Г. М. се намира в пряко причинно-следствена връзка с предприетите действия от подсъдимия А..

От субективна страна подсъдимият е осъществил деянието с пряк умисъл. Подсъдимият е осъзнавал общественотоопасния характер на своето поведение и е предвиждал настъпването на общественотоопасните последици от своите действия - смъртта на Д. М. и е желал настъпването на престъпния резултат – нейната смърт. Последното, произвеждането на изстрел от по-близка дистанция, правилно и мотивирано е прието от СГС като обстоятелство, което сочи, че подсъдимият е искал да се убеди, че той ще попадне на мястото, където се цели - главата, а произвеждането общо на два изстрела с насоченост в областта на главата, затвърждава преследваната от него цел - леталния изход за жертвата.

Въззивния съдебен състав на САС споделя изводът на първоинстанционният съд, че по време на извършване на деянието подсъдимият А. се е намирал в състояние на кумулиран афект, позовавайки се на заключението на вещите лица, изготвили СППЕ в хода на досъдебното производство и данните за поведението му. Наличието на такъв афект бе потвърдено и при преразпита на вещите лица пред апелативния съд. Подсъдимият е описан като дисхармонична личност, с високо ниво на емоционални претенции, при едновременна ниска способност за тяхното адекватното реализиране и обективизиране на причините за своите неуспехи върху околните, поради непризнаване на собствената си несъстоятелност като личност. Тези особености са го улеснили в мотивацията му при вземане на решението

за убийството на Д.. Според експертното заключение на комплексната СППЕ агресията при него е на по-заден план и се проявява в състояние на фрустрация /препятстване, крах на надеждата/ при реализиране на основния му страх от отхвърляне и катастрофалния провал на житейската му цел да постигне сигурен, стабилен и свободен от проблеми начин на живот. При подсъдимия А. първият фрустриращ момент е отхвърлянето му като личност, като подходящ спътник в живота на Д. М. от нейните родители — свидетелите В. и Г.М., съществуващ още от самото начало на връзката им и съпътстващ В. и Д. до инкриминирания ден. След раждането на Н. А.а прогресивно са започнали да се влошават неговите отношенията и с пострадалата Д. М., което довело до тяхната фактическа раздяла на 25.10.2018 г. Това е и вторият фрустриращ момент за подсъдимия А., чиято основна мечта и движеща сила в живота е да създаде стабилно семейство. Неизбежно раздялата с Д. М. е съпроводена с уреждане на техните отношения относно родителските права, респективно режим на лични отношения с дъщеря им Н. А.а. Последното обстоятелство, възприето от подсъдимия като отнемане на възможността му да се грижи, да се вижда с дъщеря си Н., е преломната точка довела до убийството на Д. М.. Подсъдимият А. поради повърхностната си и незряла емоционалност не може да отреагира адекватно на всички гореизложени фрустриращи моменти, респективно да намери адекватно разрешение на проблема, поради което същите са се натрупали. Раздялата му с Д. М. води до сбъждане на един от най-големите му според експертизата страхове - отхвърляне и катастрофален провал на житейската му цел да постигне сигурен и стабилен начин на живот. В инкриминирания ден пострадалата Д. М. е взела от ръцете на подсъдимия дъщеря им, което е затвърдило субективните виждания на А. относно отнемането на дъщеря му Н. А.а и са довели до внезапното вземане на решение да умъртви Д. М., след което да вземе дъщеря си и да избяга. Неговите характерови особености - незрялост на съжденията, експанзивност на емоционалното реагиране и проблемът му да съдържа импулсите, са довели първоначално до нанасяне на няколко удара с юмрук в областта на главата на Д. М., а впоследствие и на произвеждането на два изстрела в областта на главата ѝ, единият от които довел до леталния изход. Според вещите лица при наличието на този кумулиран афект, волевите задръжки на подсъдимия не са били ограничени вследствие на стеснено съзнание, за която липса сочи и поведението на подсъдимия след деянието, както и ясният спомен за извършеното от него.

В предвид на изложеното, САС намира за обоснована и законосъобразна първоинстанционната присъда в тази ѝ част относно приложението на материалния закон и подсъдимият е бил признат за виновен по чл.115 от НК. В тази връзка, въззивният съд споделя изцяло изложените мотиви на СГС, изключвайки както невменяемостта на подсъдимия, така и наличие на състояние на силно раздразнение, което да е било предизвикано от пострадалата Д. М.. При това положение, САС не намира за необходимо да преповтаря същите, включително и поради обстоятелството, че пред въззивната инстанция, не са навеждани доводи в тази връзка, както и не се обжалва въпросната квалификация.

По отношение на размерът на наложеното наказание от 15 години „Лишаване от свобода“ и искането за изменение с увеличаване на същият от страна на

частните обвинители, САС намира че жалбите са неоснователни. За престъплението по чл. 115 от НК е предвидено наказание „лишаване от свобода“ от 10 до 20 години. Съставът на СГС е изложил подробни и обосновани аргументи за определяне на размера на наказанието, които се споделят и от въззивния съд. При индивидуализация на наказателната отговорност на подс.А., първоинстанционният съд адекватно е отчетел смекчаващите вината обстоятелства. Кумулираният афект, при който е извършено същото, предизвикан от отхвърлящото поведение на В. и Г.М., каквато линия на поведение впоследствие възприела и пострадалата Д. М., като подсъдимият е действал импулсивно в резултат на компрометираното си психическо здраве, което го е улеснило в мотивационния процес по взимане на решение за извършване на убийство и което решение е възникнало внезапно. Настоящата съдебна инстанция споделя и извода на СГС относно чистото съдебно минало на подсъдимия, младата му възраст - 26 години към инкриминираното деяние, направеното от него самопризнание и изразеното съжаление за случилото се, трудовите му навици - подсъдимият към момента на извършване на инкриминираните деяния е имал постоянна работа, с която се е справял добре, давал е и извънредни дежурства; компрометираното психическо здраве на подсъдимия - смесен тип личностово разстройство в декомпенсация, улеснило подсъдимия в мотивационния процес по взимане на решение за извършване на деянието, както и обстоятелството че се е проявявал като любящ баща.

За разлика от първоинстанционният съд, САС не споделя изводът относно това, че след като подсъдимият е бил описван от редица свидетели, негови колеги и приятели, като спокоен, комуникативен, весел човек, се касае за такива безспорно установени характеристични данни, които да се приемат като смекчаващо вината обстоятелство. Свидетелските показания в тази връзка, следва да бъдат преценени на първо място фона на установеният тип личностово разстройство в декомпенсация по отношение на подсъдимия. Видно от експертното обсъждане в приетата КСППЕ /л.38, т.4 от ДП/, се касае за дисхармонична личностова структура, като основен се очертава проблемът със сдържането на импулсите, незрял подход към решаване на проблемите и пренебрежение към социалните норми, високо базисно напрежение, своеобразие на мисленето и поведението, изразени трудности в интерпесоналните отношения. На второ място, налице са свидетелски показания, които го описват като човек, който не приема „не“ за отговор – показанията на св. В. Б. и св. М. А., бивши приятелки на подс.А., на св. И. К. /калега/, като последният свидетелства относно обстоятелствата и причината за смяната на партньора на подсъдимия в работния екип. Налице е и наказателно постановление, с което на подсъдимия е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 500 лева за това, че на 03.08.2014 г. около 16:00 часа в с. Бухово при извършена полицейска проверка се установило, че подсъдимият носи в себе си пистолет „Smith & Wesson“, модел „SW9VE“ калибър 9x19 №РВЕ 70 и 2 бр. пълнители за него, 11 броя боеприпаси, кал. 9x19 без надлежно издадено разрешително за носене на късо огнестрелно оръжие, което кореспондира с показанията на св.П.. Подсъдимият е получил препис от наказателното постановление на 14.10.2014 г., като два дни по-късно е заплатил глобата, видно от платежно нареждане от 16.10.2014 г. /л.38, т. 6 от ДП/. Като причина за този инцидент, подсъдимият е обяснил пред св.К., че е искал да си

направи шега. По отношение на наказателното постановление, с което е било наложено административно наказание „глоба“ за това, че подсъдимият А. е носел огнестрелно оръжие без разрешителното за това, САС възприема извода на първата инстанция, че след като нарушението, за което е било издадено наказателно постановление, е осъществено през 2014 година, че към инкриминирания момент от дата на нарушението са били изминали около 4 години, подсъдимият е понесъл административно-наказателна отговорност за него - заплатил е наложената му глоба два дни, след като му е било връчено наказателното постановление, както и че след този случай няма данни подсъдимият да е извършвал нови нарушения, то наказателното постановление от 2014 г. не може да обуслови нито извод за завишена обществена опасност, нито извод за лоши характеристични данни, но същото противостои на това, че се са налице характеристични данни, които могат да се приемат като непротиворечиви такива и да се ценят като смекчаващо вината обстоятелство.

По отношение на отегчаващите вината обстоятелства, като такива следва да се приеме младата възраст на убитата, това че е живял на съпругески начала с нея, че тя е била майка на детето му, както и причинената на пострадалата лека телесна повреда, чрез нанасяне на удари в областта на лицето, в каквата връзка са и мотивите на първата инстанция и с които САС възприема в тази им час. При така изложеното, правилно и законосъобразно е прието от СГС, че обществена опасност на извършеното е висока, тъй засяга най-ценните блага - човешкия живот.

САС споделя преценката на първоинстанционният съд, че целите на наказанието, визирани в разпоредбата на чл.36 от НК, биха били постигнати с посочения размер на наказанието „Лишаване от свобода“, при посочените смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства, завишената опасност на деянието. За пълнота следва да се отбележи, че СГС се е позовал и подбудите на извършителя, без да коментира същите. Настоящият въззивен съдебен състав приема като такива обстоятелството, че подсъдимият не е приемал раздялата с пострадалата Д. М. и при това положение по отношение на малолетната му дъщеря Н. ще се стигне до определяне на режим на виждане и на упражняване на родителски права.

Неоснователни са доводите в протеста на СГП, че следва да се вземе в предвид професията на подсъдимия - охранител във фирма „СОТ 161“, тъй като за заемането на длъжността се изисква преминаване на лицето през психологически тест, което от своя страна обуславя по – висока психическа устойчивост на лицата. За тяхната неоснователност могат да бъдат изведени мотиви във връзка с обсъжданото по – горе компрометираното психическо здраве на подсъдимия - смесен тип личностово разстройство в декомпенсация, улеснило подсъдимия в мотивационния процес по взимане на решение за извършване на деянието и наличието на кумулиран афект.

Частната обвинителка и гражданска ищца В.М. в жалбата си срещу присъдата се позовава на необоснованост на присъдата, тъй като приетите фактически положения от съда не съответстват на събраните доказателства по делото, при превратна и погрешна процесуална дейност. Възражава се, че са кредитирани обясненията на подсъдимия относно поведението му на 29.10.2018год., без да се проследят действията на подсъдимия в

предходните дни – 25.10.2018г., 26.10.2018год., 27.10.2018год., 28.10.2018год. и до 14,00 часа на 29.10.2018год., което е нарушило оценачната дейност на доказателствата във връзка с преценката на доказателства в тяхната съвкупност, игнорирал е част от доказателствата. Така направеното възражение е неоснователно. Първоинстанционният съд е обсъдил в мотивите си поведението на подсъдимия, включително и на посочените дати, като е изложил мотиви относно достоверността на обясненията на подсъдимия, ценейки ги на фона на останалите събрани доказателства, като са изложени мотиви относно това в коя част и защо им дава вяра и в коя част ги отхвърля. Следва да бъде отбелязано, че се касае моменти, в които единствен източник на гласни доказателства, това са обясненията на подсъдимия, които не са били дискредитирани от други доказателства по делото.

Възражения относно това, че първоинстанционният съд е отхвърлил предумисъла на подсъдимия във връзка с двете убийства, се съдържат и в пледоарията на поверениците на частните обвинители – адв. И. и адв. А.. Твърдяното, че същият може да бъде изведен от публикуването на две жалейки на 26.10.2018год., с две плачещи човечета на страницата си във социалната мрежа Фейсбук, е било предмет на обсъждане в мотивите на присъдата. Самият факт на публикуване, не може да бъде ценен еднозначно като решение за извършване на убийствата. Датата на публикуването им, следва денят на раздялата на подсъдимия с пострадалата Д. М. – 25.10.2018год. Тези обстоятелства са били предмет на обсъждане от страна на СГС, който е стигнал и до втори възможен извод за тези действия на подсъдимия, а именно като оповестяване на край на връзката му с пострадалата Д., предстоящото уреждане на въпросите относно упражняването на родителските права по отношение на малолетното им дете и лишаването му от възможността да живее с дъщеря си. При наличието на предположения относно мотивацията за качването на тези жалейки, за което не спомагат и показанията на св. М. М., СГС правилно и законосъобразно е приел, че тези действия на подсъдимия не могат да мотивират наличието на предумисъл при извършване на убийствата. По отношение на писмото написаното от подс.А., предадено от св.Л. А.а, очевидно същото предхождаща датата на инкриминираните действия от 29.10.2018год., САС споделя изводите на първоинстанционния съд относно глаголното време, използвано от подсъдимия в писмото, което по никакъв начин не води до извод, че се касае за предстоящи действия от една страна и от друга, че се касае именно за намерение да бъде убита, тъй като фразата „Д. си получи това което заслужава“ може да бъде тълкувана по различен начин, във връзка с развитието на взаимоотношенията между двамата до този момент. Във връзка с приетата липса на предумисъл при извършване на деянията по чл.115 и чл.116, ал.1 от НК, СГС е изследвал цялостното поведение на подсъдимия, които мотиви се споделят и от въззивния състав.

По отношение на самопизнанието на подсъдимия относно извършените престъпления, това е факт, който не може да бъде пренебрегнат. Доколкото тези обяснения са били ценени от съда като достоверни, са изложени съответните мотиви в коя част и защо им се дава вяра и в коя част не. При положение, че част от обясненията се подкрепят от останалите доказателства по делото, както и че се ценят от съда, същите не могат да бъдат

изключени от кръга на смекчаващите вината обстоятелства.

Показанията на св.Т. и св.Н.ов, са обсъдени в съответствие на останалите доказателства по делото, за което са изложени мотиви по – горе в настоящото решение. Безспорно е установено, че е имало намеса на св.В.М. при вземането на решения относно съвместния живот на подсъдимия с пострадалата Д. М.. Тази намеса, с оглед личността на подсъдимия е довело до натрупване на гняв и от тук според заключението на вещите лица по КСПСПЕ до извода за наличие на кумулиран афект при подс.А..

Възражението относно възприетото от фактическа страна от първоинстанционният съд и необосноваността на присъдата за началото на скандала между подсъдимия и пострадалата Д. М. на 29.10.2018год., се аргументира от повереника с липсата на отразяване в протокола за оглед на местопроизшествие за мобилни устройства, въз основа на което според адв.А., съдът неоснователно е дал вяра на обясненията на подсъдимия, че пострадалата Д. М. го е посрещнала с крясъци, събиране на мобилните устройства и хвърлянето им. Липсата на такова отразяване не дискредитира обясненията на подсъдимия във връзка с това, че е имало спречкване, че е последвало удряне на пострадалата Д. М. и прострелването ѝ. В тази връзка, САС е изразил становище при обсъждането на двойствения характер на обясненията на подсъдимия освен като израз на защита и като доказателствен източник. Останалите наведени в пледоарията на повереника на частните обвинители и граждански ищци – адв.А., касаещи разбора на доказателствата и твърденията за необоснованост на обжалваната присъда, въззивния съдебен състав е изразил становището си във връзка с обсъждането на доказателства по – горе, като са изложени и съображения какво и защо споделя или не от мотивите.

По отношение на размерът на наложеното наказание за извършено престъпление по чл. 116, ал. 1, т.3, предл.2, алт.2, т. 4, предл.2, т. 5 и т. 12, предл.2, вр. чл. 115 от НК от 20 години „Лишаване от свобода“ и искането за изменение, с налагане на наказание „Доживотен затвор без замяна“ или „Доживотен затвор“ от страна на частните обвинители, САС намира жалбите за основателни, в следния смисъл:

От обективна страна по безспорен начин е установено мястото и времето на извършване на деянието – 29.10.2018год., 22:30 ч. в гр. София, северно от първокласен път между с. Долни Богров и гр. София, в посока на движение гр. София и южно от автомагистрала „Хемус“, в едноетажна тухлена постройка, намираща се на седем метра от ограничителната мантиanela на посочения първокласен път и на петстотин метра след бензиностанция „ЕКО“ в посока от село Долно Богров към гр. София. Изпълнителното деяние е осъществено с един изстрел от огнестрелно оръжие пистолет „Smith & Wesson“, мод. „SW9VE“, кал. 9мм., с № РВЕ7017, който бил насочен към главата на пострадалата Н. В.А.а, ЕГН: ***** от подсъдимия А.. Изстрелът е причинил едно пронизващо огнестрелно нараняване на главата с входна рана в лявата горно тилна задно слепоочна област на главата, с опушване и почерняване около раната, раневи канал през меката черепна покривка, черепния покрив в лявата задно слепоочно горно тилна част с почерняне на костта по външната костна пластинка, през твърдата мозъчна обвивка с почерняне на

същата отвън, през лявата голямомозъчна хемисфера-теменен, слепоочен и челен дялове, предната черепна ямка вляво, лявата орбита и изход в областта на левия вътрешен очен ъгъл. Съгласно заключението на СМЕ смъртта на Н. В.А.а се дължи на огнестрелното нараняване на главата с увреждане на главния мозък и развитие на остра кръвозагуба. Действията на подсъдимия А., се намират в пряка причинно-следствена връзка с леталния съставомерен изход.

САС възприема мотивите и въз основа на тях направените изводи на първоинстанционният съд, че се налице са квалифициращите признаци по чл. 116, ал. 1, т. 3, предл. 2, ал. 2, т. 4, пред. 2 и т. 5 от НК, поради което не е необходимо да бъдат преповтаряни.

От субективна страна деянието е извършено при форма на вината пряк умисъл. Подсъдимият А. е осъзнавал, че произвеждайки изстрел с огнестрелно оръжие от близко разстояние, почти от упор, насочен към главата на Н. А.а, ще причини нейната смърт. Той е бил с ясното съзнание, че в ръцете си държи малолетната си дъщеря, която спейки, се е намирала в безпомощно състояние и чиято майка е умъртвил около 8 часа по-рано.

Въззивният съдебен състав споделя крайния извод на СГС по отношение на това, че не са налице основания на чл.38 от НК за приложение на най-тежкото наказание „доживотен затвор без замяна“, който се явява алтернатива на съществуващото до 1998год. в НК смъртно наказание и е въведено от законодателя като временна и изключителна мярка и като такава се налага в случаите когато целите на наказанието не могат да бъдат постигнати с по – леко наказание и деецът е непоправим. В тази връзка, правилно и законосъобразно СГС е приел като смекчаващи вината обстоятелства чистото съдебно минало, възрастта и трудовите навици на подс.А., дадените обяснения и констатираната от вещите лица изразена дисхармония на личността в състояние на декомпенсация /по МБК-10:F61.0 Смесени личностови разстройства/, която не отговаря на реда и критериите за преценка на заболяване в смисъла на чл.33 от НК. По отношение на изводите на първоинстанционният съд относно наличието на добри характеристични данни на подсъдимия, САС е изразил становище при обсъждането на деянието по чл.115 от НК, поради което не намира за необходимо да ги преповтаря.

В предвид на изложеното относно смекчаващите вината обстоятелства и съдебната практика в тази връзка, САС споделя изводите на СГС за липсата на категоричен и еднозначен извод, че подс.А. е личност, по отношение на която да е необходима доживотна изолация в затвор без право на замяна и че посочените цели в чл.36 от НК да не могат да бъдат постигнати чрез по – леко наказание, т.с. да е налице категоричен извод за изгубена възможност от поправянето на подсъдимия изобщо.

Същевременно САС при преценката на останалите две алтернативи на наказание – „Доживотен затвор“ и „Лишаване от свобода“ за срок от 15 до 20 години, не споделя мотивите на първоинстанционния съд. Съгласно разпоредбата на чл.38а, ал.2 от НК доживотен затвор се налага, когато извършеното деяние е изключително тежко. При определяне на вида на наказанието следва да се вземат в предвид и посочените цели в чл. 36

от НК – да се поправи и превъзпита подсъдимия към спазване на законите и добрите нрави, да се въздейства предупредително върху него и да му се отнеме възможността да върши други престъпления, както и да се въздейства възпитателно и предупредително върху другите членове на обществото.

Освен, че така повдигнатото и доказано обвинение по чл.116 от НК изпълва критериите по чл.93, т.7 от НК, следва да бъде отчетен и факта, че е налице квалификация на деянието по т.3, предл.2, т.4, предл.2, т.5 и т.12, предл.2 на чл.116, ал.1 от НК. Касае се за убийство на малолетно дете, което е родена дъщеря на подсъдимия, само на една година /род. на *****год./ и намиращо се в безпомощно състояние /с оглед възрастта/ и извършено след друго умишлено престъпление по чл.115 от НК /убийството на Д. М., майка на малолетната Н./. Наличието на четири броя квалифициращи обстоятелства ангажира изпълване на понятието „изключително тежко“ престъпление. На следващо място, при преценката на характеристикните данни на подсъдимия, САС взе в предвид изложеното по – горе в мотивите на настоящото решение във връзка с изразеното несъгласие със СГС относно добрите характеристикни данни по отношение на подсъдимия, поради което не намира за необходимо да преповтаря същите.

При разпита в с.з. на 06.07.2020год. на вещите лица от първоинстанционният съд по приетата КСПСПЕ /л.73 и следващите, т.4 от ДП/, вещото лице проф.М. е отговорил, че са били налице поредица от конфликтни ситуации с неадекватно съдържание и неадекватни по обем и сила и които могат да доведат до дестабилизация на човек, който има дисхармония конфликтната ситуация и най-вероятно биха довели до декомпенсация. Именно в условията на кумулиран афект, подс. А. е извършил убийството на Д. М.. Настоящият съдебен състав споделя изводите на СГС относно това, че неодобрението от родителите на Д. М. е първият фрустриращ момент в техните отношения, които прогресивно се влошавали във времето. От началото на тяхната връзка до фаталния край свидетелите В. и Г.М. са имали негативно отношение към подсъдимия А., което е оказвало влияние на връзката му с тяхната дъщеря. Отхвърлянето му като личност, като подходящ спътник в живота на Д. е ситуация, на която подсъдимият поради личностовите си особености не е успял да отреагира адекватно и да преработи събитията по най-щадящия начин за него самия и за околните. В конкретния случай на отхвърлянето му от В. и Г.М. той е отговорил първоначално със заплахи и обидни думи, отправени от него към В.М., за които освен свидетелката В.М., споделя и самият той. Съответно подобен подход не е разрешил проблемната ситуация, в която се е намирал подсъдимият А., а я е задълбочил, поради което в неговото съзнание се е загнездило разбирането, че родителите на Д. са ужасни хора, на които той не би могъл да повери грижите за дъщеря си. Именно това го е подтикнало след убийството на Д., да вземе дъщеря си и да напусне жилището. Последващите действия на подсъдимия след напускането на жилището – посещението в парка, където е изхвърлил телефона си, посещението в заведение за обществено хранене в кв.“Илиенци“, където е нахранил дъщеря си, спирането на автостоп на л.а. управляван от св.К. до ж.к. „****“, ангажирането на таксиметровия автомобил, управляван от св.П., с посещение на района на

апартамента на ул. “****” и категоричното му желание да бъде закаран към автомагистрала „Люлин“ посока Благоевград, споделянето пред св.П. желание за самоубийство, включително е изявеното желание да остави детето дори и на него, до оставянето му от св.П. на бензиностанция „ЕКО“, в района на с.Долни Богров, където се е настанил в едноетажната тухлена постройка, намираща се на седем метра от ограничителната мантинела и на петстотин метра след бензиностанция „ЕКО“, след което заспал, не навеждат на извод, че е ръководен единствено от мисълта си за доброто на дъщеря си, тъй като не би могъл да повери грижите за нея на родителите на Д. и следва да я убие. Обясненията на подсъдимия, че преценявайки поведението на В. и Г.М. към Д. като поведение като към вещ, което според него е недопустимо и дъщеря му Н. не следва да бъде третирана като такава, противоречи на неговото поведение при което се е разпоредил с живота на малолетната си дъщеря като с вещ, убивайки я.

След като местонахождението на подсъдимия е било установено от органите на полицията и било предприето задържането му, осем часа след първото убийство, подсъдимият убива и малолетната си дъщеря и прави неуспешен опит да се самоубие. В предвид на това поведение, САС не споделя изводите на първоинстанционния съд относно това по време на извършване на това деяние подсъдимият да е продължавал да се намира в състояние на кумулиран афект. При преразпита на вещите лица изготвили КСППЕ пред въззивната инстанция, същите уточняват, че моделът на агресивно поведение у подсъдимият е заложен в неговата личност, което е констатирано и с доказателства във връзка с отношенията му с предходни приятелки. Контролът върху агресивния нагон е водещ в личностовото разстройство на подсъдимия и води до високорисково поведение. По отношение на подсъдимия е налице по – високо ниво на хипохондрия, тоест страхове за собственото здраве, но е налице и двойно по – висока оценка от нормалната оценка за психопатия. Подсъдимият е личност, склонна да кумулира афект, да натрупва гняв във времето и да отреагира агресивно. В.л. проф.М. направи уточнение, че трудно да се прецени имало ли е кумулация на афекта, имало ли е натрупване на гняв и да каква степен е спаднал той след извършване на деянието по чл.115 от НК, тъй като това не може да се измери и вещите лица не са били в ситуацията, и съдът е този, който ще определи коя конфликтна ситуация е довело до събитието, но на база установеното от фактическа страна, е категоричен че при това деяние /“второто“, по чл.116 от НК/ няма кумулиран афект.

САС взе в предвид и изразеното при преразпита становище на в.л. С. по КСППЕ, че при психологическото изследване е установена една личност с дълбоко заложена дисхармоничност на характера и нагласата, създаваща адаптивни затруднения от най-ранна възраст, прояви на демонстративност, с които е желал да поправи предишна връзка/подаряването на цветя/ също толкова неуспешна, да привлече внимание и да се налага в определени ситуации, тоест да ги разрешава по силата на контрола и на налагането, очаква че тъй като не може да се адаптира към света, то светът следва да се приспособи към него. Именно това желание да контролира създамата се ситуация и да не допусне отглеждането на дъщеря си Н. от родителите на нейната майка при никакви обстоятелства,

както казва в обясненията си пред първата инстанция „Не исках Н. да живее такъв живот“, е довело до прострелването на пострадалата Н.. Вещото лице С. при преразпита си във въззивната инстанция е направила коментар относно възможността подсъдимият А. да се адаптира добре в едни добри условия. Според нея, това не може да бъде приложено по отношение на подсъдимия, тъй като той не притежава ресурса да постигне една такава среда, в която да се адаптира – липсва саморазбиране, липсва разбиране на другите, очаква светът да се адаптира към него. Обстоятелството, че подсъдимият е бил добър служител в работата си, според вещото лице не следва да се тълкува еднозначно. По делото са налице доказателства, че не е имал достъп до служебно оръжие, както и че е имал проблеми с партньора си, което е наложило преместването му в екип с друг колега.

Показанията на свидетелите В. А., В. И., К. Ш. и Н.ай Ш., не си противоречат относно обстоятелството, че след произвеждането на двата последователни изстрела, са се насочили към постройката и започнали да призовават подсъдимия да излезе с вдигнати ръце, викайки към него. Не се спори относно фактът, че на две от полицейските оръжия е имало фенери, както и че при пристигането на полицейския екип, сградата е била осветена от светлините на служебния автомобил. При така посочените факти, СГС е направил извод, че е налице възможност за осветяване на сградата от светлините на служебния автомобил преди полицейските служители да слезат от автомобила, да се насочат към постройката и да я осветят със фенерите, закрепени на две от оръжията им. Но анализирайки показанията на св.В. А., въззивният съдебен състав стига до друг извод за причината за неуспешния опит за самоубийство. Полицейският екип е бил изпратен да провери въпросната сграда, където се е намирал подсъдимият и пострадалата Н.. Екипът се е насочил много бавно със служебния полицейски бус към сградата и спирайки, са били чути два последователни изстрела. Следователно, осветяването на постройката, в която се е намирал подсъдимият с детето, е било преди изстрелите, а не след първия и преди втория изстрел. И едва след изстрелите е последвало слизване на екипа от автомобила, нареждането му във формация и осветяване на сградата с фенерите на две от оръжията и приканването към подсъдимия да излезе. Съществен момент в показанията на св.В. А. е, че именно след всички тези действия на полицейския екип, подсъдимият е бил осветен и видян вътре в сградата. Т.с. осветяването на сградата от светлините на полицейския автомобил и фенерите на две от оръжията, носени от полицейския екип, е след като са били възпроизведени два последователни изстрела, с интервал между изстрелите, не повече от 3-5 секунди. При това положение въззивният съдебен състав не споделя извода на СГС, че се касае за заслепяване на подсъдимия при възпроизвеждането на втория изстрел, насочен в главата му. Ето защо и не кредитира обясненията на подсъдимия в тази им част, тъй като те не са подкрепени от останалите доказателства, представляват източник на защита и стремеж за оневиняване, както и прехвърляне на отговорността за неуспешния опит за самоубийство /неефективно самоубийство и според терминологията на вещите лица „бутафорно“/ върху полицейския екип. В подкрепа на този извод относно възприемането на едно такава оправдателна позиция от страна на подсъдимия е и заключението на СППЕ, обсъждана по – горе на настоящите мотиви. Действително изстрелите са произведените почти едновременно с

пристигането на полицейския екип или малко след това, но с пристигането му в района, не и в момента на установяването на екипа пред сградата, където се е намирал подсъдимия. Излизайки, подсъдимият, не е държал оръжието. Посоченото от тях кореспондира с обясненията на подсъдимия, че след произвеждането на втория изстрел е изпуснал пистолета и не е успял да го намери. В последствие, при огледа на постройката, оръжието е установено, иззето и надлежно приобщено към материалите по делото.

Непротиворечи са доказателствата относно състоянието на подсъдимия след задържането му от полицейския екип - бил в съзнание и адекватен, но разтревожен, нервен и треперещ през цялото време. Според вещите лица по КСПСПЕ, подсъдимият е осъзнавал какво извършва и е можел да контролира поведението си. След убийството на Д. М. цЕ.сочено е предприел действия за напускането на града, поради което при задържането му е бил и в ситуация на стрес, поради което е бил неспокоен, напрегнат. Вещите лица по допълнителната КСПСПЕ, назначена в съдебната фаза пред СГС, са посочили относно психическото състояние на подс.А. в периода от напускане на квартирата на ул. "****" №* до задържането му от органите на МВР, че поведението на подсъдимия е било подредено, същото не създавало впечатление на неадекватност или подвластност на необичайни мисли или преживявания. Пред св. К. и св.П., подсъдимият е разказал подредено и логично свързано различни истории, неотговарящи на действителността, които според вещите лица не са в рамките на болестни процеси на мисловния процес /налудности, разкъсано мислене/, а са изводими от ситуацията и личностовата структура на подсъдимия и основно тези разкази са измествали въпроса за извършеното от него убийство на Д. М..

Спецификата на извършеното деяние, изложена по – горе, психологическия профил на подсъдимия, както и мотивът за осъществяване на деянието – нежеланието му дъщеря му Н. да бъде отгледана от родителите на майка ѝ и това да бъде постигнато на всяка цена, дори с убийството ѝ, налагат законосъобразен извод за завишена лична опасност и на подсъдимия и от тук опасността от извършване на други престъпления. Така възприетата състав висока степен на обществена опасност на подсъдимия, според въззивния съдебен води до невъзможност да бъдат изпълнени целите на наказанието спрямо него с наложеното наказание „Лишаване от свобода“ за срок от двадесет години, поради което същото следва да бъде заменено с наказание, което би го изолирало в затвора да кроя на живота му. В случая наложеното наказание „Доживотен затвор“ ще изключи възможността подсъдимият да пребивава сред обществото до края на живота си и да върши други престъпления, като законът не гарантира задължително наказанието да бъде заменено. Подсъдимият може да получи замяната на наказанието след 20 години, само ако е дал достатъчно основание да се приеме че са налице основанията за това. Не следва да се игнорира и общественият отзвук на извършеното, без да бъде ценено като отегчаващо вината обстоятелства, като целите на генералната превенция – да се въздейства предупредително и възпитателно и по отношение на останалите членове на обществото, би била постигната с наказанието „Доживотен затвор“, което е достатъчно строго и сурово.

В предвид на възможността наказанието „Доживотен затвор“ при определени

обстоятелства да бъде заменен с наказание от 20 год. лишаване от свобода, присъдата в частта с която СГС на осн. чл. 59 от НК е зачел предварителното задържане на подс.А. за времето от 29.10.2018год. до влизане на присъдата в сила, следва да бъде потвърдена.

При проверка на присъдата в гражданскоправната ѝ част, СГС напълно правилно и законосъобразно е ангажирал и гражданската отговорност на подсъдимия, като е конституирал като граждански ищци родителите на пострадалата Д. М. – В. и Г.М.. В предвид на това, че присъдата в тази ѝ част, с която подсъдимият е бил осъден да заплати на гражданските ищци В. П. М. и Г. Д. М., на всеки един от тях по 200 000лв., представляващи обезщетени за причинените им неимуществени вреди с престъпленията по чл.115 и чл.116, ал.1, т.3 , предл.2, алт.2, т.4, предл.2, т.5 и т.12 от НК, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 29.10.2018год. до окончателното ѝ изплащане, като съдът е отхвърлил исквете до пълния им размер за всеки един от двамата ищци до 250 000лв., не е била обжалвана, същата е влязла в законна сила и не подлежи на проверка от въззивната инстанция._____

По отношение престъпление по чл. 143, ал. 1, предл. 1 , алт. 1 и алт.2 от НК:

От обективна страна: Подсъдимият А. е осъществил деянието, като на 29.10.2018 г. около 19.30 ч. в гр. София, ж.к. „****“ 6, на последната спирка на автобусна линия № 85, в таксиметров автомобил на „Сиви такси“, марка „Фолксваген Кади“, с неустановен регистрационен номер принудил свидетеля П. И. П., ЕГН: ***** против неговата воля да му предаде мобилните си телефони, след което да го закара с таксиметровия автомобил в посока към автомагистрала „Люлин“, а след това и в посока село Долни Богров.

Вззивният съдебен състав възприема изложените изводи на СГС във връзка с това обвинение, поради което не немори за необходимо да ги приповтаря. Липсват и възражения в жалбите на страните във връзка с това обвинение.

Както е възприето от първоинстанционният съд, подсъдимият А. противоправно е мотивирал пострадалия П. към поведение, което той не е желаел, като е използвал двете форми на принуда — физическо насилие /удар на пострадалия в областта на тила с пистолет/ и заплашване/ „Ако изпълняваш това, където ти казвам, ще живееш“, съпроводена с опряно дуло на пистолета в шията/.

От субективна страна деянието е извършено при форма на вината пряк умишъл. Подсъдимият А. е осъзнавал общественотоопасния характер на упражненото от него физическо насилие и отправената заплаха към пострадалия П. и е желаел настъпването на противоправния резултат, а именно противоправно мотивиране на пострадалия към действия, противни на неговата воля.

По отношение на престъплението по чл. 143, ал. 1, предл. 1 , алт. 1 и алт.2 от НК:

В посочената разпоредба е предвидено наказание „лишаване от свобода“ до 6 години.

При индивидуализацията на конкретния размер, въззивният съд взе предвид

констатираните от СГС вече смекчаващи личната опасност на подсъдимия А. обстоятелства - неговото чисто съдебно минало, млада му възраст - 26 години към инкриминираното деяние, направеното от него самопризнание, трудовите му навици - подсъдимият към момента на извършване на инкриминираните деяния е имал постоянна работа, с която се е справял добре, давал е и извънредни дежурства; компрометираното психическо здраве, като вещите лица са установили при него смесен тип личностово разстройство. Въззивната съдебна инстанция не споделя изводите на СГС, по мотиви изложени във връзка с другите две наказания, относно наличието на добри характеристични данни, които са ценени като смекчаващо вината обстоятелство.

Въззивната съдебна инстанция напълно възприема изложените съображения на СГС относно отегчаващите вината обстоятелства при деянието по чл. 143, ал. 1 от НК, а именно, че подсъдимият е използвал двете форми на принуда - физическо насилие и заплашване. Това деяние е тежко престъпление по-смисъла на закона и се отличава с висока обществена опасност, доколкото касае и засяга личността и лишаването ѝ от избор на поведение. Следва да бъде взето в предвид обаче и обстоятелството, че заплахата е отправена с употреба на огнестрелно оръжие, при шофиране от страна на пострадалия, продължила във времето и в присъствието на едногодишно дете в автомобила.

При така възприетото, САС не споделя извода на СГС, че се касае за превес на смекчаващите отговорността обстоятелства, поради което определеното наказание за извършеното престъпление по чл. 143, ал. 1 от НК към предвидения минимум от 1 година според въззивния съдебен състав е незаконосъобразно и не би постигнало целите на наказанието, най-вече специалната превенция. Поради това така определеното наказание от първоинстанционният съд следва да бъде изменено, с увеличаване на размера на наказанието към средния, предвиден в разпоредбата на чл. 143, ал. 1 от НК, а именно 3 години „Лишаване от свобода“.

Безспорно е, че и трите деяния за които подсъдимият е бил признат за виновен и са му наложени съответните наказания, както е и възприето в мотивите на СГС, се намират в условията на реална съвкупност по смисъла на чл. 23, ал. 1 от НК. Същите са осъществени преди подс. А. да е бил осъден с влязла в сила присъда за което и да е от тях. При така направения извод и на осн. чл. 23, ал. 1 от НК, следва да бъдат групирани наказанията, с налагане на най-тежкото измежду тях. Присъдата на СГС следва да претърпи корекция и в тази и част, тъй като най-тежкото наложено наказание вече не е „Лишаване от свобода“ за срок от 20 години, а „Доживотен затвор“ и като такова именно то следва да бъде определено като едно общо наказание.

По отношение на режима на изтърпяване на определеното общо най-тежко наказание „Доживотен затвор“ на подсъдимия А., същият следва да бъде изменен, като на основание чл. 57, ал. 1, т. 1, от ЗИНЗС, следва да бъде определен първоначален специален режим за изтърпяване.

В предвид изхода на делото, и съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 3 от НПК,

СГС правилно и законосъобразно е възложил в тежест на подсъдимия А. направените по делото разноси, включително тези направени от частните обвинители и граждански ищци с оглед отправеното изрично искане още с предявяване на гражданския иск. Тази сума е в размер на 1750 лв. на всеки един от частните обвинители и граждански ищци и представлява направени разноси по делото за адвокатско възнаграждение. Подсъдимият законосъобразно е осъден да заплати в полза на съда сумата от 16 000 лв., представляваща държавна такса върху уважените граждански искове, и по 5 лв. за всеки служебно издаден изпълнителен лист, както и направените в хода на съдебното следствие и в хода на досъдебното производство разноси съответно в размер на 2185 лв. и в размер на 9304,98 лв.

Пред въззивната инстанция направените разноси от бюджета на съдебната власт са в размер на 400лв. и касаят изплатено възнаграждение на вещите лица по допълнителната КСПСПЕ във връзка с техния преразпит. Същите, в предвид изхода на делото и на осн. чл.189 от НПК следва да бъдат заплатени от подсъдимия А..

При извършената проверка по реда на чл.314 от НПК, САС не намери основание за отмяна на присъдата и връщане на делото за ново разглеждане, поради което присъдата следва да бъде изменена в посочените по – горе части в мотивите на решението и потвърдена в останалата ѝ част.

Водим от гореизложеното и на осн. 337, ал.2, т.1 във вр. чл.334, т.3 и чл.338 във вр. чл.334, т.6 от НПК Апелативен съд – София

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ присъда №260007/20.01.2021 год., постановена по НОХД №4328/2019 год. по описа на СГС, НО, 24-ти състав в частта относно наложените наказания на подс. В. Д. А., с ЕГН:***** като:

УВИЛЕЧАВА размера на наложеното наказание на осн. чл.143, ал.1, предл.1 ,алт.1 и алт.2 във вр. чл.54 от НК на ТРИ години „Лишаване от свобода“.

ИЗМЕНЯ наказанието наложено по чл.116, ал.1, т.3, предл.2, алт.2, т.4, предл.2, т.5 и т.12, предл.2 във вр. чл.115 във вр. чл.54 от НК като **ОПРЕДЕЛЯ** наказание „Доживотен затвор“.

ИЗМЕНЯ определеното общо най-тежко наказание по реда на чл.23, ал.1 от НК от 20 години „Лишаване от свобода“ на „Доживотен затвор“.

ИЗМЕНЯ режимът на изтърпяване на определеното общо наказание като на осн. чл.57, ал.1, т.1 от ЗИНЗС определя първоначален специален режим на изтърпяване.

ОСЪЖДА подс. В. Д. А., с ЕГН:*****, да заплати в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на Апелативен съд – София сумата в размер на 400/четиристотин/ лв., представляваща направени разноси в съдено заседание.

ПОТВЪРЖДАВА присъдата в останалата ѝ част.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВКС в 15-дневен срок от датата на уведомяване на страните, че е изготвено.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____